

На Royal International Air Tatoo Україну представлятиме військова авіація

2 стор.

НА ВАРТІ НЕБА УКРАЇНИ!

www.krula.com.ua

Крила України

11 – 16 липня 2011 року

e-mail: krula_ukr@ukr.net

№28 (588)

НОВИНИ/КОМЕНТАРІ/ДОЗВІЛЛЯ/СПОРТ

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ:

Президент за розвиток вітчизняної "оборонки"

Президент України Віктор Янукович доручив генеральному директору Державного концерну "Укроборонпром" Дмитру Саламатіну опрацювати питання щодо залучення молодих спеціалістів до роботи на підприємствах оборонно-промислового комплексу.

Читайте на 3 стор.

Ставка на профілактичну роботу

Читайте на 7 стор.

Молодим довірили, і вони не підвели

Бойовим застосуванням авіаційних засобів ураження завершились командно-штабні навчання, які відбулись днями у бригаді тактичної авіації, що у Миколаєві. Головними героями навчань стали молоді авіатори, які відмінно виконали поставлені перед ними завдання.

Читайте на 4-5 стор.

"...Шлях у небо починається з "бетонки"

Читайте на 5 стор.

ДОСЯГНЕННЯ

В небе – новый украинский самолёт "Дельфин"!

9 июля этого года свершились мечты и чаяния одесских авиаремонтников. 100 лет спустя трудовой коллектив Государственного предприятия "Одесское авиационно-ремонтное предприятие "Одесавиаремсервис" под руководством Виталия Владимировича Юхачёва осуществил то, о чём многие поколения заводчан мечтали на протяжении всего двадцатого и начала двадцать первого века. Речь идёт, конечно же, о возвращении предприятию его исторической функции – самолётостроения.

Итак, очередной точкой отсчёта, новой вехой в развитии одного из старейших в мире авиационных заводов стало 9 июля 2011 года, когда экипаж в составе лётчиков-испытателей Юрия Наконечного и Сергея Ковалёва поднял с аэродрома Школьный лёгкий четырёхместный самолёт с дизельным двигателем – созданный одесситами в кооперации с российскими и французскими партнёрами самолёт проекта "СО-9 Дельфин". Выполнив испытательный полёт, экипаж успешно совершил посадку на аэродроме.

Сто лет назад, в 1911 году, в Одессе совершил первый полёт созданный на "Заводе аэропланов Анатра" "Фарман", пилотируемый Николаем Костиным. С тех пор на заводе было собрано около полутысячи самолётов различных марок, большая часть из которых – аэропланы Анатра разных модификаций. В советское время предприятие получило статус авиационно-ремонтного, и за последние 90 лет одесскими мастерами были отремонтированы тысячи самолётов и авиационных двигателей самых различных типов и модификаций. И вот теперь одесситы возродили и преумножили славу родного завода: в небо ушёл "Дельфин"!

Алексей Тригуб.
"Крила України".

НАШІ В ЛІБЕРІЇ

З літньої України – до зимової Африки

Фото Юрія Ігната.

Майже щодня у небі Ліберії та Кот-д'Івуару працює до семи гвинтокрилих машин 56-го окремого вертолітного загону сил Місії ООН у Ліберії. Така інтенсивність сприяє натренованості екіпажів, особливо молодих льотчиків. Статистика свідчить, що майже за три тижні екіпажі вертольотів Мі-24 та Мі-8 здійснили понад 160 вильотів. При цьому перевезли півтисячі пасажирів та 6,5 тонн вантажу. Загальний наліт українських льотчиків за цей невеликий період перевищив 200 годин. А якщо підрахувати льотну роботу українського вертолітного загону за сім років перебування у Ліберії, то випливає солідна цифра у 42 тисячі годин нальоту.

Продовження на 2 стор.

АВІАСАЛОН

На Royal International Air Tatoo Україну представлятиме військова авіація

Українська делегація вирушила на міжнародний авіапоказ до Великої Британії, де з 15 по 17 липня демонструватиме світовому співтовариству можливості транспортної та винищувальної авіації Повітряних Сил нашої Держави. Вперше за останні роки Україна бере участь у одному з найпрестижніших авіаційних показів на планеті “The Royal International Air Tatoo” (RIAT), що проходить на авіаційній базі Фейрфорд, Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії.

Делегація, під керівництвом командувача Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенанта Сергія Онищенка, представлятиме міжнародній спільноті два літаки: транспортний Іл-76МД , який весною відмінно показав себе за Полярним колом, під час українсько-данського навчання “Північний сокіл”, та винищувач Су-27УБ.

Представляти Україну вирушили 30 військових авіаторів. Серед них – начальник адміністративного управління – перший помічник командувача Володимир Мазур, начальник відділу міжнародного військового співробітництва Командування ПС полковник Олександр Бубновський, командир корабля підполковник В.Бухальський, льотчик-інструктор полковник Д.Мимриков, штурман-інструктор підполковник Ф.Шевченко, командир екіпажу підполковник О.Оксанченко, інструктор майор В.Слинько та інші.

Участь у заході сприятиме поглибленню співробітництва між Повітряними силами Збройних сил України та Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії, інших країн-учасниць заходу, дасть можливість підтримати натренованість льотного та льотно-інструкторського складу під час виконання міжнародних перельотів, а також визначити перспективи подальшого двостороннього співробітництва між повітряними силами обох країн, підтримати на міжнародному рівні імідж Повітряних Сил та України в цілому як авіаційної держави.

Олександр Олехнович.
“Крила України”.

ГОТУЄМОСЬ ДО “ЄВРО-2012”

Силові структури організовують взаємодію

У Львівському гарнізоні під керівництвом заступника начальника Генерального штабу Збройних Сил України генерал-лейтенанта Григорія Саковського відбулася дводенна робоча нарада з питань організації взаємодії силових структур області під час проведення “Євро – 2012”.

У заході, окрім військових, взяли участь представники інших військових формувань України, а також органів місцевого самоврядування.

Основну увагу учасники наради приділили виробленню спільного рішення щодо дій у разі виникнення форс-мажорних ситуацій під час проведення футбольних матчів та прикриття стадіону із землі та повітря.

Керівники робочих груп Генерального штабу Збройних Сил України, Сухопутних військ та Повітряних Сил детально ознайомили присутніх із діяльністю військових підрозділів, що забезпечуватимуть захист учасників та глядачів “Євро – 2012”. А генерал-лейтенант Григорій Саковський узагальнив рівень підготовки підрозділів, організації зв’язку, забезпечення управління і взаємодії з суб’єктами боротьби з тероризмом.

У свою чергу, начальник Львівського гарнізону – командувач Західного оперативного командування генерал-майор Юрій Думанський поділився польським досвідом роботи силових структур з даних питань, з яким його ознайомили під час візиту до сусідньої країни.

– Наші сусіди створили координаційний центр, до складу якого увійшли силові структури, відповідальні за безпеку. Ми також маємо відповідні можливості та фахівців щодо створення на базі, наприклад, Західного оперативного командування схожого координаційного центру для забезпечення безпеки повітряного простору під час проведення європейського чемпіонату, – сказав генерал-майор Юрій Думанський.

Окрім розгляду питань, передбачених планом заходу, особлива увага була приділена практичній рекогносцировці районів розгортання (позицій бойового чергування) підрозділів Сухопутних військ та Повітряних Сил Збройних Сил України, визначених до виконання завдань з протиповітряної оборони “Євро – 2012”.

Олег Годованський.
м. Львів.

НАШІ В ЛІБЕРІЇ

З літньої України – до зимової Африки

Закінчення. Початок на 1 стор.

Українські миротворці 56-го окремого вертолітного загону продовжують виконувати завдання Місії ООН у Ліберії. Лише два тижні тому авіатори 15-ї ротації урочисто прийняли від своїх попередників посади та повноваження, а відтак, і мирне небо Ліберії. Тепер для вертолітників, які прибули з літньої України в зимову Африку, наступила гаряча пора польотів, чого на Батьківщині так бракує! Адже служба в Ліберії – це щоденні польоти, а значить – планова підготовка льотно-підйомного складу, робота інженерно-авіаційної служби та копітка праця підрозділів забезпечення.

– Завдання ми виконуємо, можна сказати, стандартні, – говорить заступник командира загону з льотної підготовки підполковник Сергій Чорний. – Це патрулювання державного кордону, польоти спостереження, перевезення вантажів, пасажирів, медичне транспортування, обліт майданчиків та інші функції, які надходять до нас від керівництва Місії ООН У Ліберії. Беремо на борт представників Місії. Як правило, це спостерігачі з різних країн. Ми проходимо визначені маршрути, а вони стежать з повітря за дотриманням порядку і законності.

У рамках роботи представників Місії ООН українські вертольоти сідають і на необладнані майданчики місцевості. Це у тих регіонах країни, куди дістатися суходолом практично неможливо. Під час таких завдань озброєні миротворці з Пакистану та Бангладеш охороняють наші вертольоти, а представники Місії проводять опитування населення на предмет тієї ж таки законності, правопорушень, неконтрольованого обігу зброї, наркотичних речовин тощо.

Сідати на необладнані майданчики вертолітники тренувалися ще в Україні, напередодні ротації, під час бойового злагодження підрозділів. Тільки на Батьківщині значно легше знайти поле чи галявину для посадки. Інша річ – в африканських джунглях, де землеробство майже не практикується і суттєво заважає рослинність.

Непрості метеорологічні умови теж вносять свої корективи для військовослужбовців загону – у регіоні розпочався сезон дощів. На додачу до цього, Ліберія готується до чергових президентських та парламентських виборів, призначених на 11 жовтня цього року. Тож новій ротації українських миротворців буде непросто в таких умовах, адже зростатиме і інтенсивність польотів, і відповідальність за виконання завдань, покладених на вертолітний загін Місією ООН.

Юрій Ігнат.
Фото автора.

СТАЖУВАННЯ

Студенти-“корольовці” у військах

Мабуть, ні для кого не секрет те, що для того, аби стати офіцером, не обов’язково чотири чи п’ять років вивчати військову науку в стінах спеціалізованого вищого навчального закладу – військового інституту, університету чи академії. Достатньо здобути вищу освіту у цивільному вузі, паралельно з цим закінчивши військову кафедру. У Радянській армії випускники військових кафедр, ставши офіцерами запасу, мали відслужити обов’язкові два роки військової служби, тільки, звісно, вже не на солдатських, а на офіцерських посадах. Чимало з таких, призваних із запасу офіцерів, потім залишалися у війську назавжди. Сьогодні у Збройних Силах України такої вимоги немає. Втім, чимало молодих людей, отримавши погони й дипломи, все ж укладають контракт про проходження служби. Не всі, щоправда, у Збройних Силах: чимало молодших лейтенантів запасу стають офіцерами інших силових структур, де бачать для себе більш забезпечене в матеріальному відношенні майбутнє. Та все ж ідуть вчорашні студенти й до вітчизняного війська. І – чимало.

Зараз, у ці липневі дні, у багатьох військових частинах Збройних Сил України, проходять збори зі студентами 4-5 курсів цивільних вищих навчальних закладів, які вивчають військову справу на кафедрах та факультетах підготовки офіцерів запасу. Тисячі студентів на місяць вдягнули курсантські однострої та стажуються, готуючись до Військової присяги.

Продовження на 4 стор.

ПОЗИЦІЯ

Президент за розвиток вітчизняної "оборонки"

Президент України Віктор Янукович доручив генеральному директору Державного концерну "Укроборонпром" Дмитру Саламатіну опрацювати питання щодо залучення молодих спеціалістів до роботи на підприємствах оборонно-промислового комплексу. Про це йшлося під час зустрічі Президента України і гендиректора "Укроборонпрому" у Криму. Про це повідомляє прес-служба Глави держави.

У розмові з Д.Саламатіним В.Янукович наголосив, що необхідно зацікавити випускників залишатися працювати в Україні. Адже зараз середній вік працівників на підприємствах вітчизняного ОПК – близько 55 років.

Під час зустрічі гендиректор "Укроборонпрому" доповів Президентові України про стан справ у галузі. Зокрема, про технологічне переоснащення оборонно-промислового комплексу.

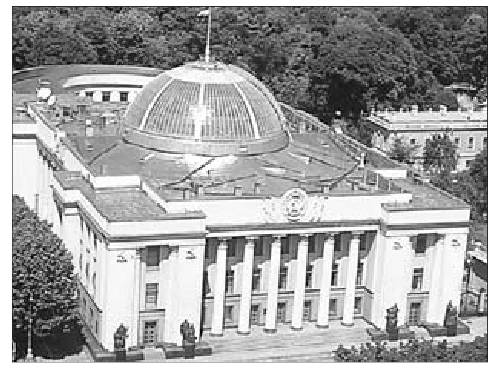
У зв'язку з цим, Віктор Янукович звернув особливу увагу на важливість активної взаємодії підприємств ОПК і науки. Глава держави доручив гендиректору "Укроборонпрому" забезпечити активне впровадження новітніх вітчизняних наукових розробок у виробництво.

Віктор Янукович та Дмитро Саламатін також обговорили питання налагодження ефективної взаємодії підприємств, що входять до складу Державного концерну "Укроборонпром". Президент доручив Д.Саламатіну забезпечити сувору фінансову дисципліну на підприємствах концерну.

ЗАКОНОДАВСТВО

Верховна Рада ухвалила пенсійну реформу

Верховна Рада України ухвалила у другому читанні і в цілому урядовий проект Пенсійної реформи. За дане рішення проголосували 248 із 328 народних депутатів, зареєстрованих у сесійній залі. Розгляд законопроекту тривав майже 9 годин. Депутати не підтримали більшість поправок.

Документом підвищено пенсійний вік для жінок до 60 років. При чому страховий стаж для представниць прекрасної статі піднято до 30 років, а для чоловіків – до 35. Для жінок передбачено перехідний період протягом трьох років, під час якого вони зможуть вибирати – виходити на пенсію за старим законодавством або за новим (пізніше, але з більшою пенсією). Якщо людина не виходить на пенсію за віком, то кожен перепрацьований рік, у перші п'ять років, надалі оцінюватиметься в 6% надбавки, а починаючи з шостого року – в 9%. Відкладаючи вихід на заслужений відпочинок, звертатися до Пенсійного фонду не потрібно.

Розмір максимальної пенсії для осіб, що втратили працездатність, прийнятим законом обмежується на рівні 10 мінімумів, тобто 7 640 гривень.

Передбачається, що вислугу військових будуть збільшувати з 20 до 25 років по 6 місяців кожного року – протягом 10 років, упровадивши при цьому її календарне обчислення. Також документ зменшує обрахування пенсій для держслужбовців з 90% до 80% від заробітної плати. Депутати залишили у проекті пенсійної реформи норму про те, що максимальна пенсія обмежується 10 мінімумами доходів. Пенсія розраховуватиметься, виходячи з розміру зарплати державного службовця, і не перевищуватиме 14,4 тис. грн.

При виході на пенсію одноразову виплату розміром в 10 призначених пенсій будуть виплачувати медикам, педагогам і працівникам соціальної сфери.

Законом також визначаються параметри функціонування II рівня (накопичувального) пенсійної системи. Перелік страхових внесків до накопичувального пенсійного фонду пропонується впровадити, починаючи з року, в якому буде забезпечена бездефіцитність бюджету Пенсійного фонду (ПФ). Передбачається, що другий рівень буде заснований на таких параметрах: учасниками цієї системи будуть особи, яким на дату впровадження системи виповнилося не більше 35 років; розмір страхового внеску становитиме 2% із подальшим його щорічним підвищенням на 1% до досягнення 7%; адміністрування страхових внесків накопичувальної системи здійснюватиме ПФ.

Через 2 роки після початку сплати страхових внесків за накопичувальною системою її учасники матимуть право вибрати недержавні пенсійні фонди для накопичення пенсійних коштів.

Та щоб ухвалений Верховною Радою проект Пенсійної реформи набрав чинності, його має підписати Президент. А поки цього не сталось, українці житимуть за старим законом та на "старі" пенсії.

Підготував Олександр Олехнович . "Крила України".

РОБОЧИЙ ВІЗИТ

Генерал-полковник Григорій Педченко:

"Законодавчо закріплений позаблоковий статус України дозволяє сконцентруватися на практичній стороні співпраці, уникаючи зайвої політичної напруги"

8 липня завершився візит до США української військової делегації на чолі з начальником Генерального штабу – Головнокомандувачем Збройних Сил України генерал-полковником Григорієм Педченком. В рамках візиту Головнокомандувач Збройних Сил України провів низку важливих зустрічей з американськими високопосадовцями.

Так, під час перебування у Пентагоні генерал-полковник Григорій Педченко зустрівся з помічником Секретаря з питань оборони США з міжнародної безпеки Послом Александром Вершбоу. В ході зустрічі Головнокомандувач Збройних Сил України підкреслив, що ключовою рисою зовнішньополітичного курсу нашої держави є розвиток та підтримання дружніх багатосторонніх відносин з усіма країнами світу.

– Законодавчо закріплений позаблоковий статус України дозволяє сконцентруватися на практичній стороні співпраці, уникаючи зайвої політичної напруги, – зауважив він, назвавши пріоритетним напрямком зовнішньої політики України поряд із інтеграцією до Європейського Союзу розвиток та поглиблення співробітництва зі стратегічними партнерами, насамперед зі Сполученими Штатами Америки.

Як зазначив начальник Генерального штабу ЗС України, підписана у 2008 році Хартія Україна-США про стратегічне партнерство є надійною основою для розвитку такого співробітництва, яке базується на спільних інтересах та цінностях, таких як демократія, безпека, територіальна цілісність, економічна свобода.

Генерал-полковник Григорій Педченко акцентував увагу на тому, що підтвердженням стратегічного партнерства є участь підрозділів збройних сил обох країн в операціях під егідою міжнародних організацій, у тому числі під егідою НАТО. У цьому контексті він зазначив, що евакуація на великому десантному кораблі ВМС ЗС України "Костянтин Ольшанський" громадян іноземних держав з Лівії, серед яких було 18 громадян США, які опинилися у центрі військового конфлікту, є підтвердженням готовності нашої держави брати участь у гуманітарних операціях.

Під час зустрічі Головнокомандувач ЗС України поінформував Александра Вершбоу про те, що незважаючи на обмежене фінансування заходів розвитку ЗС України вдалося досягти певних результатів у намічених планах Державної програми розвитку Збройних Сил України на 2006 – 2011 роки.

– Беручи до уваги реальні виклики і загрози, позаблоковий статус держави, стан Збройних Сил, поточні показники фінансового забезпечення було опрацьовано реалістичну Стратегію подальшого реформування та розвитку Збройних Сил, основними напрямами якої є поступове скорочення чисельності Збройних Сил з одночасним збереженням досвідченого кадрового потенціалу, подальший розвиток та оптимізація функціональних компонентів ЗС України, таких як Об'єднані сили швидкого реагування та Сили спеціальних операцій, вивільнення Збройних Сил від надлишкових військових органів та інфраструктури, відновлення і модернізація озброєння та військової техніки, розроблення сучасних зразків озброєння, – підкреслив генерал-полковник Григорій Педченко, зазначивши, що в середньостроковій перспективі планується зберегти змішану систему комплектування Збройних Сил.

Як наголосив начальник Генерального штабу ЗС України, реалізація цих завдань буде здійснена поетапно. З цією метою підготовлено комплекс стратегічних документів, які визначають наші погляди на реформування всього сектору безпеки.

– Співробітництво між нашими державами та їх Збройними Силами має стратегічний характер і охоплює широкий спектр сфер діяльності. Ми зацікавлені підтримувати і поглиблювати наш діалог із США в оборонно-військовій сфері, – відзначив генерал-полковник Григорій Педченко.

Основними напрямами спільних дій він назвав співробітництво в галузі оборонного планування, розвиток операційних спроможностей військ (сил), вдосконалення кадрового менеджменту, підготовка професійного сержантського корпусу ЗС України, військова освіта та підготовка, участь у військових навчаннях та тренуваннях, а також участь України в операціях з врегулювання криз.

Завершуючи свій виступ, Головнокомандувач ЗС України висловив слова вдячності американській стороні за технічну та консультативну допомогу, яка надається Збройним Силам України, а також підкреслив готовність та прагнення до подальшого поглиблення двосторонньої співробітництва з метою досягнення реальних практичних результатів.

У свою чергу, помічник Секретаря з питань оборони США з міжнародної безпеки Посол Александр Вершбоу під час брифінгу поінформував членів української делегації щодо ситуації в Афганістані та Пакистані.

Варто додати, що в рамках візиту в США українська військова делегація на чолі з начальником Генерального штабу – Головнокомандувачем ЗС України генерал-полковником Григорієм Педченком відвідала військово-морську базу Норфолк, де зустрілася з командуванням, ознайомилася з її структурою та завданнями, оглянула об'єкти ВМБ, а також побувала на борту універсального десантного корабля ВМС США "Керсардж".

www.mil.gov.ua.

ПЕРСПЕКТИВИ

Ан-178 випробують у 2013 році

Український Авіаційний науково-технічний комплекс імені Антонова в 2013 році має намір розпочати льотні випробування перспективного військово-транспортного літака Ан-178. Літак створюється на базі цивільного лайнера Ан-158. Крім того, компанія вже розпочала проектування військового берегового патрульного літака, в основу якого ляже цивільний лайнер Ан-168. Про це повідомляє www.wing.com.ua

Про початок розробки транспортника Ан-178 українська компанія оголосила ще в лютому минулого року. Літак створюється на базі Ан-158, що у свою чергу спроектований на основі Ан-148-200. Новий літак у майбутньому має замінити застарілі Ан-26 і Ан-32. На якому етапі перебуває програма розробки Ан-178, в Авіаційному науково-технічному комплексі імені Антонова не повідомляють. Варто додати, що на початку квітня 2010 року "Антонов" запропонував Індії розробляти Ан-178 спільно, однак уряд Індії поки не прийняв із цього приводу конкретних рішень.

Про технічні характеристики перспективного українського транспортника поки також не говорять. Однак відомо, що передбачувана вантажопідйомність літака складе 15-18 тонн, а його вартість – 20-25 мільйонів доларів.

Підготував Сергій Клименко. "Крила України".

НАВЧАННЯ

Триденні навчання: від теорії до практики

Минулого тижня в окремому полку зв'язку Повітряних Сил Збройних Сил України, яким командує підполковник Олександр Горбатюк, протягом трьох днів проходило командно-штабне мобілізаційне навчання. За його задумом, особовий склад військової частини мав відпрацювати на практиці етапи відмобілізування та приведення у бойову готовність для виконання завдань за призначенням.

Тренування проходило у три етапи. Першого дня, під керівництвом тимчасово виконуючого обов'язки начальника військ зв'язку та інформаційних систем штабу Командування Повітряних Сил Збройних Сил України полковника Миколи Душука, уточнювалися документи, які регламентують відмобілізування та приведення особового складу полку в бойову готовність. Такі дії були зумовлені організаційно-штатними змінами структури військової частини, що нещодавно відбулися.

Наступні два дні тривала практична фаза навчання, в ході якої зв'язківці відпрацювали понад двадцять завдань.

– Використовуючи нарощування обстановки, – зазначає начальник організаційно-планового відділу – заступник начальника військ зв'язку та інформаційних систем штабу Командування Повітряних Сил Збройних Сил України полковник Сергій Юхновський, – ми побачили дії військовослужбовців у різних ситуаціях, що можуть виникнути упродовж виконання ними безпосередніх обов'язків. Так, наприклад, перевірялись злагодженість управління керівництвом військової частини, дії особового складу під час відмобілізування та приведення полку в бойову готовність, рівень готовності техніки до здійснення маршу в райони призначення та хід розконсервації техніки. Крім цього, вивчався процес організації взаємодії управління полку з військовими комісаріатами з питань призову, поставки та прийому військовослужбовців.

Руслан Лінник. "Крила України". Фото Олександра Олехновича.

Молодим

Бойовим застосуванням авіаційних засобів ураження завершились командно-штабні навчання, які відбулись днями у бригаді тактичної авіації, що у Миколаєві. Головними героями навчань стали молоді авіатори, які відмінно виконали поставлені перед ними завдання.

КШН тривали три доби і складались як з теоретичного, так і практичного етапів. Останній, ясна річ, був найскладнішим. Авіаторам належало перелетіти з аеродрому у Кульбакіне до аеродрому Шкільний, що в Одесі. А вже звідти, дозаправившись пальним та отримавши на борт боєкомплект, вилетіти на Києво-Олександрівський полігон для виконання бомбометання.

СТАЖУВАННЯ

Студенти-"корольовці" у військах

Закінчення. Початок на 2 стор.

В окремому батальйоні радіоелектронної боротьби 8-го армійського корпусу, що дислокується у місті Бердичів, наразі відбувається збір із студентами факультету підготовки офіцерів запасу Житомирського військового інституту імені Сергія Корольова Національного авіаційного університету. Переважна більшість – це студенти Житомирського державного технологічного університету. Крім того, це – хлопці та дівчата, які здобувають освіту безпосередньо у стінах ЖВІ НАУ, а також – Житомирського державного університету імені Івана Франка. Всього до Бердичева на збір прибуло 134 студенти. Їхні цивільні спеціальності – найрізноманітніші, пов'язані, здебільшого, з технічними дисциплінами та економікою. Ну, а тут, в одній із кращих частин РЕБ вітчизняного війська, якою командує молодий перспективний офіцер підполковник Павло Соколов, ці старшокурсники вивчатимуть на практиці свою майбутню військово-облікову спеціальність, пов'язану, як не важко здогадатися, з радіоелектронною боротьбою. Вдягнувши курсантські однострої, хлопці вивчають роботу командира взводу радіоперешкод.

– Звичайно, рівень підготовки студентів із різних вузів є, відповідно, неоднаковим, – говорить завідувач кафедри загальновійськових дисциплін факультету підготовки офіцерів запасу ЖВІ НАУ полковник у відставці Володимир Болотников. – Тим, хто здобуває інженерну освіту на радіофакультеті, звичайно, легше. Але й решта хлопців та дівчат потихеньку військову справу засвоюють. Принаймні, командири взводів вийдуть із усіх них. А далі – справа досвіду й бажання служити.

Треба сказати, що Володимир Йосипович знає, що говорить. Він, як ніхто інший, знає справу підготовки майбутніх офіцерів, адже пройшов довжелезний службовий шлях від курсанта цього навчального закладу, де нині, звільнившись з лав Збройних Сил, викладає. На цьому сорокарічному шляху була служба у військових частинах Системи попередження про ракетний напад, на науково-дослідному полігоні в пустелі поблизу озера Балхаш, де випробовувалася ядерна зброя. Після закінчення у 1989 році ад'юнктури у Калінінській командній академії Військ ППО імені маршала Радянського Союзу Георгія Жукова офіцер прибув до рідного училища, розпочавши викладацьку кар'єру. За понад два десятиліття він став кандидатом воєнних наук, доцентом, очолив кафедру та продовжує передавати майбутнім офіцерам свій багатющий професійний та командирський досвід.

Взагалі, на факультеті підготовки офіцерів запасу ЖВІ НАУ, який очолює генерал-майор у відставці Микола Ненькін, зібрався висококваліфікований колектив однодумців. Сто відсотків викладачів, а це – близько 20 чоловік – офіцери запасу. Серед них, зокрема, такі досвідчені майстри своєї справи, як згаданий вище полковник у відставці Володимир Болотников, кандидат воєнних наук доцент полковник запасу Володимир Єрмаков, кандидат технічних наук доцент полковник запасу Микола Петрук, полковник у відставці В'ячеслав Прокопенко, підполковники запасу Сергій Черняєв, Володимир Данилюк, Сергій Омельчук та інші.

До Бердичева стажистів привіз викладач майор запасу Володимир Нечипорчук. Методичну допомогу йому, окрім полковника у відставці Володимира Болотникова, надає й начальник курсу полковник запасу Василь Опанюк. Донедавна – начальник Центру космічної розвідки Генерального штабу – сьогодні він готує студентів, проводить заняття з тактики частин радіоелектронної боротьби.

В окремому батальйоні радіоелектронної боротьби студентами опікуються визначені командиром частини офіцери з числа кращих методистів на чолі з капітаном Олегом Лушиним, який на час зборів призначений на посаду командира роти курсантів. До речі, серед його підлеглих, командирів курсантських взводів, є й минулорічний випускник цього самого факультету підготовки офіцерів запасу – лейтенант Володимир Федотов. Як свідчать його командири та старші товариші, молодий офіцер вже адаптувався до умов військової служби і, хоча йому й нелегко, адже в армії він лише рік, свою справу офіцер знає і службу несе сумлінно.

Хоча пройшло трохи більше половини терміну збору, та вже можна вести мову про тих, кому військова наука дається краще. За рівнем знань та умінь, сумлінністю та бажанням виконувати усі поставлені завдання якомога краще керівництво збору відзначає таких курсантів, як Олександр Базилюк, Володимир Годлюк, Андрій Шпакевич та Віталій Герасимчук.

Протягом цього місяця 134 студенти вивчатимуть роботу засобів радіоелектронної боротьби, а також усі загальновійськові дисципліни, стрілятимуть, складатимуть заліки. Ну, а 23 липня збір із студентами добіжить свого логічного завершення: кожен із них складе Військову присягу на вірність Українському народові. Невдовзі, завершивши навчання в своїх університетах, разом із дипломами вони отримають військові звання "молодший лейтенант запасу". І вже час покаже, чи багато їх увіллється до славного офіцерського корпусу Збройних Сил України. Адже є серед юнаків такі, хто замислюється над цим питанням всерйоз.

Олексій Тригуб. "Крила України". Фото автора.

довірили, і вони не підвели

НА ПОЛЬОТАХ

З одного боку нічого, складного у завданні немає, з іншого – певна тривога у командування з'єднання була. Річ у тому, що довірили виконання відповідального завдання, від якого залежала загальна оцінка за КШН, молодим льотчикам бригади. Пілотам, які ще не мають багатого досвіду застосування авіаційних засобів ураження. Як показали результати бомбометання, молоді авіатори не підвели.

І переліт в Одесу, і подальший – на Києво-Олександрівський авіаційний полігон відбулись чітко із дотриманням графіка. Так само чітко вдався льотчикам вихід на визначені цілі полігона, які були ними уражені. Щоправда, цього разу польоти відбувались на літаках Л-39, відтак за діями молодих стежили досвідчені льотчики, які могли доброю порадою допомогти своїм підопічним. Серед інструкторів були начальник авіації ПвК "Південь" полковник Андрій Алімпієв та командир бригади полковник Сергій Іщенко. Останній, розповідаючи про політ, зазначив, що задоволений діями підлеглих.

– Ми трохи ризикнули, довіривши виконання відповідальних завдань молодим. Але, як показали навчання, молоді льотчики нас не підвели. Чітко вийшли на визначені цілі і уразили їх, – розповів командир.

За словами одного з пілотів – капітана Максима Жукова, подібні навчання відрізняються від звичайних польотів.

– Саме під час навчань, а особливо бойових застосувань відчуваєш себе справжнім військовим льотчиком, – зазначив молодий офіцер.

На думку командирів, кращими серед пілотів були старший лейтенант Ілля Ручка, капітани В'ячеслав Овчіннiков і Максим Жуков та майор Сергій Додух. Після закінчення навчання їх нагородили грамотами та цінними подарунками.

Варто також додати, що загалом протягом останньої льотної зміни, яка пройшла у рамках навчання, пілоти з'єднання виконали 27 літаковильотів, провівши у небі понад 12 годин.

Ярослав Чепурний. м. Миколаїв.

ГОТУЄМОСЬ ДО "БЕЗПЕЧНОГО НЕБА-2011"

"...Шлях у небо починається з "бетонки"

Кому з авіаторів незнайома ця беззаперечна аксіома? Знання, практика, досвід – це лише мала частка того, що відкриває двері у повітряний простір ентузіастам небесних стихій. Та літаків цей вислів теж стосується у повній мірі. Адже їхнє життя розпочинається з творчих задумів конструкторів і втілюється у конкретні форми упродовж певного часу на виробничих заводських конвеєрах. Але все одно і цього недостатньо, щоб "...зробити казку реальністю..". Тому що головний крок у небо і літаки, і люди роблять зі злітної смуги аеродрому, який є органічною і невід'ємною часткою боєздатності усіх частин та підрозділів Повітряних Сил нашої держави. Саме це підтверджує копітка та виснажлива праця тих, хто єднає небесні та земні шляхи – військовослужбовців окремих інженерно-авіаційних батальйонів. І авіація починається теж з них, на перший погляд звичайних наземних фахівців звичайних мирних будівельних спеціальностей.

Підлеглі командира 352-го окремого інженерно-авіаційного батальйону полковника Олександра Катюхи, що дислокується на Хмельниччині, специфіку своєї служби жартома порівнюють з автономним морським плаванням. Воно і не дивно. Адже переважну більшість службового часу у військових будівельників займає робота так би мовити виїзного характеру, і пов'язана вона з ремонтом та відновленням територій аеродромів та їх складових, які розташовані на теренах усієї України. Наче казковий доктор Айболить, ремонтники готові будь-якої миті здолати будь-які відстані заради виконання своєї головної функції: збудувати, відновити, забезпечити. А чи так це легко вдається? Про це варто спитати і в самих аеродромників, і в тих, хто приймає та оцінює якість їхньої роботи на місцях.

Одна з робочих груп особового складу ОІАБ на чолі із заступником командира частини з озброєння майором Олегом Кочержуком прибула у розпорядження командира бригади тактичної авіації, якою командує полковник Олег Гесь, ще наприкінці квітня цього року. Головним завданням будівельників було виконання встановленого переліку робіт з відновлення елементів аеродрому до початку спільних україно-американо-польських навчань "Безпечне небо-2011".

"Зазвичай, кожне відрядження починається з визначення об'єму робіт та особового складу, який здатний забезпечити виконання поставлених завдань у повному обсязі, – зазначив майор О.Кочержук. – Тому, виходячи із специфіки та термінів плану ремонтних робіт у Миргород, прибула бригада у складі 20 будівельників, укомплектована на трьома агрегатами та шістьма одиницями техніки. Не останню роль при цьому відігравав і морально-психологічний фактор, який обумовлювався значним часовим та географічним відривом від постійного місця дислокації. Особливо для тих, хто виїздив у відрядження вперше. А таких цього разу до складу нашої групи було включено троє. Свідоме рішення кожного фахівця тут мало вирішальне значення.

Не менш важливим був і такий аспект, як професіоналізм та володіння суміжною спеціальністю. Адже працювати доводиться, як правило, у напружених умовах, які корегуються багатьма факторами різного характеру, наприклад, погодними. Ось і цього разу через несприятливі погодні умови графік відновлювальних робіт мав бути подовжений більше як на десять діб. Але наші спеціалісти доклали максимум зусиль для того, щоб вкластись у визначені строки. Більше того, при плані встановлення 190 аеродромних плит їх було покладено 227. За цими цифрами – не просто статистика, а сумлінність та майстерність кожного фахівця нашого підрозділу. А ще – сила духу та фізична витривалість. Спробуйте скорегувати та покласти у визначену площину плиту вагою від чотирьох до шести тонн, хоча і за допомогою підйомного крана. І навіть за цих умов не кожен важкоатлет впорається. Тому слова подяки хочеться висловити кожному воїну-ремонтнику, зокрема – старшому сержанту служби за контрактом Сергію Булгакову, старшим солдатам контрактної служби Ігорю Лижевому, Олександру Коломийцю, солдатам Максиму Дозі та Дмитру Локайчуку. Окремо хочеться відзначити і представника 201-го окремого Житомирського ІАБ старшого солдата Володимира Черкасова, включеного до складу нашої команди. Він виконував не просто грамотне, а по-справжньому філігранне розрізання на фрагменти суцільних плит.

Повне виконання завдань було б також неможливе без чітко налагодженої взаємодії між нами та командуванням авіаційної бригади. Допомога з боку інженерно-авіаційної та аеродромної служб, автомобілістів значно сприяли більш ефективному та якісному виконанню плану робіт. Причому, повсякденна діяльність авіаційної бригади при цьому не припинялась ані на мить".

Це підтвердив і її командир полковник Олег Гесь, який зазначив, що паралельно з ремонтними роботами визначених об'єктів частина продовжувала нести бойове чергування у системі ППО країни, виконала кілька льотних змін та взяла практичну участь у спільних україно-білоруських навчаннях.

– Беззаперечно, що проведені заходи у значній мірі змінять матеріально-технічну базу частини, що сприятиме більш повному та якісному виконанню завдань і майбутніх спільних навчань, і подальших планів навчальної підготовки особового складу авіабригади, – зазначив полковник Олесь Гесь.

Володимир Лазарєв. м.Полтава. Фото автора.

ПОЖЕЖОБЕЗПЕКА

“Пожежу важливо не просто загасити, а й вчасно її попередити...”

Саме з цих слів розпочав свою розмову з автором цих рядків майор Сергій Сузима – начальник служби пожежної безпеки бригади тактичної авіації винищувальної, якою командує полковник Олег Гесь.

– Нашу роботу недарма ставлять на один щабель з виконанням бойових завдань, – продовжив офіцер. – І для цього є усі підстави. Адже неможливо уявити собі сьогодні жодного елементу повсякденної діяльності частини, який обходив би таке важливе питання, як протипожежна безпека. Тим більше, коли особовий склад частини задіяний для несення бойового чергування та виконання польотів, коли постійно залучається велика кількість людей, техніки та матеріальних засобів. Тут потрібна особлива обережність та увага, адже через найменшу дрібницю або недогляд можливе виникнення пожежної ситуації. Тому на заваді вогню завжди стоїть особовий склад пожежного взводу, які є досвідченими фахівцями. Одразу слід зазначити, що при тенденції постійного кількісного коливання військовослужбовців служби за контрактом (життя є життя – хтось не витримує навантаження, хтось знаходить більш прибуткове місце роботи тощо) кожен контрактник підрозділу “розміняв” вже третій контракт. А це є реальним покажчиком того, що усі вогнеборці свій вибір зробили свідомо і готові виконати завдання за призначенням за будь-яких умов. Це наочно підтвердила практика, коли у минулому році воїни-пожежники шість разів надавали допомогу місцевій владі у гасінні пожеж у місті Миргороді. Та і цього року вони вже пройшли випробування вогнем на прохання місцевого керівництва. І сьогодні навіть ті, хто донедавна ставився до нашої служби з певною долею скептицизму та іронії, змінили свою думку на діаметрально протилежну. Тому і служать у підрозділі найкращі військовослужбовці, перевірені часом та практикою. Із шістнадцяти воїнів-пожежників взводу кожен заслуговує подяки. Але хочеться виокремити наймолодшого з членів колективу – солдата служби за контрактом Юрія Ткаченка. Він служить у підрозділі усього рік, але своєю старанністю та сумлінністю не поступається досвідченим фахівцям, які із задоволенням передають йому свій багатий досвід.

Можна було б зупинитись і на проблемних питаннях, але вони однакові для усіх Збройних Сил. Важливіше інше – знайти потенціал та внутрішні резерви, які не потребують матеріальних витрат. Адже не кошти потрібні для того, щоб кожен військовослужбовець суворо дотримувався правил техніки безпеки і на робочому місці, і вдома. Щоб не створювати прецеденти для виникнення пожеж через паління у недозволених місцях або через невпорядковані звалища непотребу. Для цього потрібно, окрім виховання, ще і свідоме виконання тих норм, які забезпечують протипожежну безпеку. Звісно, ще і уміння грамотно використовувати засоби пожежогасіння, локалізувати пожежі на первинних стадіях тощо. Це повинно стати такою ж нормою практичної уваги з боку командирів підрозділів, як і спеціальна та інші види навчальної підготовки. Адже ціна питання – збереження не тільки державного та військового майна, а у першу чергу, життя людей. Так от відсутність за останні роки у частині пожеж та передумов до них є найкращим показником цілеспрямованої роботи усіх ланок командного складу в цьому напрямку.

Незважаючи на це, без спрощень та умовностей для воїнів-пожежників кожен робочий день починається та закінчується тренуваннями та постійним удосконаленням матеріально-технічної бази підрозділу. Нещодавно особовий склад взводу був екіпірований спеціальним обмундируванням, оновлений парк автомобільної техніки, а це ЗіЛ-131 та КАМАЗ 4310, які знаходяться у постійній готовності до використання за призначенням. Активно відпрацьовуються вправи щодо дій особового складу пожежних розрахунків як на відкритому повітрі, так і у приміщеннях. Загалом, на думку командування авіаційної бригади, своє професійне свято вогнеборці частини зустрічають з гідними показниками та з упевненістю у своїх можливостях. Пожежам у частині поставлений надійний заслін.

Володимир Лазарєв.
м. Полтава.
Фото автора.

АРМІЯ ТА КУЛЬТУРА

Караоке на майдані будинку офіцерів

У Старокостянтинові, на майдані 42-го гарнізонного Будинку офіцерів, відбулось народне шоу “Караоке”, яке зібрало навколо себе співочу молодь військового гарнізону та міста! Розпочалось шоу з невеличкої концертної програми, яку підготував народний аматорський гурт естрадної пісні військового закладу культури “2+3”. Дівчата зарядили публіку позитивними емоціями та стали яскравим прикладом для майбутніх учасників конкурсу. Художній керівник гурту начальник Будинку офіцерів підполковник Євген Блискун та начальник управління сім’ї і молоді міськвиконкому Наталя Шабельник привітали усіх, хто прийшов позмагатись за звання кращого вокаліста Старокостянтинова.

Ведучий шоу – заступник начальника 42-го ГБО – капітан Олександр Петрук запропонував для розігріву позмагатися учасникам, яких у першому турі було десятеро, у виконанні відомої пісні Софії Ротару “Червона рута”.

У другому турі змагались вже п’ятеро кращих, з яких за кількістю оплесків і овацій майже півтори сотні глядачів обрали лише трьох фіналістів третього і заключного туру “Караоке”.

В результаті публіка визначила свого переможця. Нею стала 11-річна донька офіцера запасу Віктора Штенбрехта – Алла. Всі інші учасники, серед яких Ліза Черв’ятюк, Дарина Футорна, Віка Ярощук, Анастасія Корнійчук, Саша Франчук та Іринка Панчук, отримали дипломи за високу майстерність та жагу до перемоги.

Інструктор 42-го ГБО Анастасія Браун в перервах між виступами учасників проводила різноманітні конкурси, в яких брала участь найактивніша молодь міста, за що переможці були нагороджені заохочувальними призами.

Загалом шоу “Караоке” принесло масу задоволення як глядачам, так і самим учасникам, чому сприяли і обраний пісенний репертуар, і, звичайно ж, піднесений настрій кожного, хто знаходився на майдані Будинку офіцерів.

Підполковник Євген Блискун зазначив, що очолюваний ним колектив постійно знаходиться у творчому пошуку. Жодне державне чи професійне військове свято не залишається поза увагою мистецьких колективів, які функціонують на базі ГБО.

Варто також додати, що “творчі десанти” Старокостянтинівського Будинку офіцерів майже завжди в дорозі. Географія їх виступів сягає далеко за межі авіаційних гарнізонів заходу, сходу, півдня і півночі нашої країни. Справжня гордість установи – народний аматорський гурт естрадної пісні “2+3” у серпні святкуватиме п’ятнадцятирічний ювілей. За цей час лише через його жорна пройшли майже дві сотні дітей, з яких більша половина – це діти військовослужбовців. До речі, обидва сина Євгена Юрійовича Блискуна – Олександр і Дмитро, які сьогодні проходять офіцерську службу на льотних посадах у бригадах тактичної авіації у Василькові і Старокостянтинові, у далекому 1996 році стояли у витоків формування колективу, від чого, власне, і пішла назва гурту “2+3” – два хлопці і троє дівчат.

Анастасія Євстафієва.
Фото автора.

ТРАДИЦІЇ

Військовослужбовці Львівського гарнізону матимуть свій храм

Ідея відкрити гарнізонний храм для військових у Львові зародилась багато років тому, на початку дев’яностих років. Тоді вирішили церкву не будувати, а передати одну з культових споруд, що використовувалась з радянських часів не за призначенням. Обрали колишній костел єзуїтів.

Збудований він був ще у сімнадцятому столітті на кошти польських магнатів. Спорудженням керував Себастьян Ламхіус. Костел – одна з найбільших культових споруд Львова. Довжина – 41 м, ширина – 22,5 м, висота – 26 м. Унікальні фрески виконані Францисом та Себастьяном Екштейнами. За радянських часів у ньому розмістили фондосховище Львівської наукової біблиотеки імені В. Стефаника НАН України. Першим кроком до визначення статусу культової споруди стало розпорядження Представника Президента України у Львівській області від 22 липня 1994 року. За цим документом костел єзуїтів на паперах вилучається з користування бібліотеки і передається Чину Святого Василія Великого для душпастирської опіки військовослужбовців гарнізону. При цьому управління комунального майна Львівської міської адміністрації повинно було у тримісячний термін з 22 липня 1994 року надати бібліотеці Стефаника приміщення, “...що відповідає вимогам, поданим дирекцією бібліотеки”. Після виділення приміщення і коштів на переїзд бібліотека протягом 1,5 року мала звільнити костел. Однак далі розпоряджень і ухвал справа не просунулась. Повторно питання піднімалося уже в 1997 та 1998 роках. В 2007 році командувач військ Західного оперативного командування, начальник ГУМВС України в Львівській області, начальник Академії Сухопутних військ, головний отаман Українського реєстрового козацтва у Львівській області та начальник ліцею імені Героїв Крут знову порушили питання про облаштування гарнізонного храму. Четвертого грудня 2007 року пройшли перші збори релігійної громади, на яких затвердили її статут. Розпорядженням голови Львівської ОДА від 26 березня 2008 року статут релігійної громади парафії святих апостолів Павла і Петра був зареєстрований.

Однак втілюватись у життя ініціативи військових та священиків почали лише цього року. У квітні під час Великодніх свят головний натхненник відродження церкви для військових отець Степан Сус пообіцяв, що з Божою допомогою у день святих апостолів Петра і Павла у колишньому костелі єзуїтів відбудеться перша літургія. І ось 12 липня у святковий день головний військовий капелан Львівської Архієпархії Української Греко-Католицької церкви отець Степан Сус, ректор Українського Католицького Університету доктор Борис Гудзяк та молоді священики, які вирішили поєднати долю з військовим капеланством, відслужили тут першу службу Божу. На літургію прийшло чимало львів’ян та гостей міста. Серед них – люди у військовій формі. Більшість військовослужбовців – з Академії Сухопутних військ, адже цей навчальний заклад найбільше опікується становленням гарнізонного храму. З поважних гостей на службу Божу завітали начальник Академії генерал-лейтенант Павло Ткачук, міський голова Андрій Садовий, політики, духовні та культурні діячі Львівщини.

Наразі в храмі ще зберігаються книги бібліотеки, однак отець Степан Сус зазначив, що вже до кінця року приміщення буде вільним, в ньому зроблять ремонт і розпочнуть богослужіння. В планах священиків – зробити храм осередком духовного життя і військовослужбовців, і правоохоронців, і пожежників. Функції гарнізонного храму в Україні будуть такі ж, як і у Польщі та інших європейських країнах. Поки у військових частинах немає своїх церков, то солдати будуть приходити сюди. Храм розрахований на офіцерів і членів їхніх сімей. Тут військовослужбовці зможуть охреститися, повінчатися. Катехізація буде проходити з урахуванням військової аудиторії. Ця церква досить велика – відвідувати богослужіння одночасно може 5000 вірян.

Міський голова Андрій Садовий розповів, що вже наступного тижня розпочнуться роботи щодо перенесення книгосховища у приміщення за адресою вулиця Авійційна,1. Мер зазначив, що питання про це узгоджене з Міністерством оборони України, і всі відповідні документи подані до Кабінету Міністрів України.

Вдадислав Назаркевич.
Фото автора.

ІЗ ЗАЛИ ЗАСІДАНЬ ВІЙСЬКОВОЇ РАДИ

Ставка на профілактичну роботу

11 липня у Василькові під головуванням командувача Повітряних Сил генерал-лейтенанта Сергія Онищенка відбулося виїзне розширене засідання військової ради Командування виду Збройних Сил України. У заході взяли участь начальники управлінь, відділів та служб Командування Повітряних Сил, командири повітряних командувань та їхні заступники, керівники підпорядкованих виду центрів навчальної та бойової підготовки, командири частин безпосереднього підпорядкування.

Під час розширеного засідання його учасники розглянули актуальні питання організації льотної роботи в авіації Повітряних Сил у 2011 році, стан роботи командирів і начальників щодо забезпечення збереження державного майна, військової техніки, озброєння, коштів у військових частинах виду Збройних Сил тощо. Генерал-лейтенант Сергій Онищенко акцентував увагу присутніх на виконанні вимог Міністра оборони України, начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України із забезпечення належного стану військової дисципліни, проведення передусім заходів дієвої профілактичної роботи щодо недопущення правопорушень у військових колективах.

Учасники заходу також проаналізували стан та організацію льотної роботи в авіації Повітряних Сил у поточному році, проблемні питання та шляхи їх вирішення. За словами тимчасово виконуючого обов'язки начальника авіації Командування Повітряних Сил ЗС України полковника Олександра Кулібаби, у першому півріччі 2011 року, в порівнянні з аналогічним періодом минулого, є значні покращення в питаннях якісної підготовки льотного складу, зокрема збільшилась кількість підготовлених екіпажів за різними видами льотної підготовки.

– Проведення в цьому році льотно-методичних зборів з льотним складом практично всіх родів авіації дало змогу підготувати на класність більше 20 осіб льотного складу, близько 70 молодих льотчиків суттєво підвищили льотну майстерність, – зазначив полковник Олександр Кулібаба.

У той же час, за словами доповідача, обмежена кількість авіаційного гасу не дає можливості в повному обсязі проводити заходи льотної підготовки.

Стосовно питань ефективної роботи командирів та відповідних начальників щодо збереження військового майна та військової техніки, генерал-лейтенант Сергій Онищенко звернув увагу на системний контроль з боку керівного складу військових частин за дотриманням законності в питаннях прийняття тих чи інших рішень.

Під час проведення засідання Військової ради були заслухані командири повітряних командувань та військових частин, у яких питання профілактики правопорушень вирішуються не належним чином. Роботі цих військових керівників була дана принципова оцінка, визначені основні шляхи та напрями роботи з усунення недоліків.

Окремо командувач Повітряних Сил ЗС України виніс на обговорення питання, пов'язане з існуючим станом роботи посадових осіб щодо профілактики правопорушень серед офіцерського складу та попередження посадових злочинів серед військовослужбовців виду.

Зокрема, було заслухано керівний склад військових частин про проведені заходи забезпечення взірцевості офіцерського складу, впровадження здорового способу життя, дотримання норм Кодексу честі офіцера ЗС України.

За результатами розгляду цього питання генерал-лейтенант Сергій Онищенко визначив першочергові завдання щодо наведення порядку у військових колективах, а також поставив завдання відповідним командирам та начальникам усунути у найближчій перспективі існуючі недоліки з питань, які розглядались на військовій раді.

Роман Юрчило.
Прес-центр ПС ЗС України.
Фото Любові Киналь.

РІК СЕРЖАНТА

У Збройних Силах України триває Рік сержанта. Ініційований до проведення рішенням керівництва військового відомства комплекс заходів спрямований на підготовку професійного сержантського та старшинського складу, підняття ролі молодших командирів у військових колективах, розмежування функціональних обов'язків командирів тактичної ланки та сержантського складу у керівництві особовим складом, його навчання та виховання, організації бойової підготовки. Цей процес є початком створення професійного сержантського складу Збройних Сил України – основи майбутньої армії нашої держави.

Лідер для солдат, зразок для підлеглих, опора для командира

У Повітряних Силах ЗС України питання підготовки професійного сержантського складу визначене одним із пріоритетних напрямків діяльності як керівного складу Командування ПС, так і командирів військових частин. Окрім плану проведення Року сержанта, що був розроблений у Командуванні Повітряних Сил, до військових частин направлено й низку наказів про порядок роботи командирів із сержантським складом та організацію підготовки молодших командирів. Розпорядженням командувача Повітряних Сил внесено зміни в плани підготовки як Командування виду ЗС України, так і військових частин, в особисті плани командирів щодо роботи з сержантським складом, до програм командирської підготовки офіцерського складу із включенням розділу, де враховані нові завдання та обов'язки сержантів. Адже невдовзі саме сержанти безпосередньо забезпечуватимуть підготовку та виконання підрозділом завдань за призначенням. А основний обов'язок офіцерів полягатиме у загальному керівництві, плануванні та організації заходів бойової підготовки. Крім того, сержанти, обіймаючи відповідні посади, виконуватимуть на всіх рівнях командної вертикалі роль радників із питань бойової готовності, військової дисципліни, морально-психологічного стану рядового та сержантського складу.

Питанням стану роботи щодо комплектування та управління кар'єрою сержантського складу, кількісного та якісного добору кандидатів на посади сержантського складу військових частин та установ Повітряних Сил були присвячені засідання військових рад виду Збройних Сил. Для надання практичної і методичної допомоги командирам військових частин щодо організації виконання заходів Року сержанта у Командуванні Повітряних Сил та у Повітряних командуваннях створені робочі групи. Все спрямовано на підвищення професіоналізму сержантського складу, адже роль сержантів як молодших командирів та найближчих помічників офіцерів найближчим часом буде важко переоцінити.

За словами начальника відділу управління кар'єрою та комплектування сержантами, старшинами військової служби за контрактом кадрового центру Повітряних Сил Збройних Сил України – очільника робочої групи полковника Валерія Нагайчука, було проведено перевірку низки військових частин щодо впровадження заходів Року сержанта. Перевірено знання сержантським складом обов'язків згідно із розмежуванням функціональних повноважень командирів тактичної ланки та сержантського складу, ефективність діяльності Рад сержантів, рівень проведення позапланової атестації рядового та сержантського складу, дієвість роботи офіцерів підрозділів з молодшими командирами. Найкраще ця робота організована у частинах, де командирами полковники Юрій Клеван, Петро Пухтаєвич, Олег Нечипорчук. Водночас, у ході перевірки виявлено й ряд недоліків. Проведений аналіз засвідчив, що усунення більшості з них не потребує матеріальних затрат, і пов'язані вони, перш за все, з бездіяльністю командирів військових частин та підрозділів.

– Вважаю, що саме командири усіх рівнів є безпосередніми учасниками створення професійного сержантського складу в частині, – говорить полковник Валерій Нагайчук, – адже від них, зокрема, залежить відбір на навчання осіб сержантського складу, формування у них свідомого ставлення до проходження військової служби за контрактом, якісне виконання молодшими командирами статутних обов'язків за посадою, їх навчання нюансів управління підрозділами у повсякденній діяльності.

Говорячи про підготовку сержантських кадрів для Повітряних Сил у навчальних центрах ЗС України, начальник відділу управління кар'єрою та комплектування сержантами, старшинами військової служби за контрактом кадрового центру Повітряних Сил Збройних Сил України зазначив, що цього року на навчання з базовим рівнем підготовки сплановано 180 військовослужбовців. Додатково планується здійснити перепідготовку ще близько 700 військовослужбовців для комплектування вакантних сержантських посад за рахунок виїзної школи сержантів із залученням викладацького складу Об'єднаного навчального центру Повітряних Сил ЗС України. Паралельно проводиться відбір кандидатів на навчання військових фахівців за освітньо-кваліфікаційним рівнем "молодший спеціаліст". Загалом, у Командуванні Повітряних Сил розроблені плани розвитку професійного сержантського складу, його переміщення відповідно до рейтингових списків за результатами оцінювання службової діяльності. Проведено моніторинг освітнього рівня військовослужбовців за контрактом у військовому званні "старший прапорщик", "прапорщик" із метою визначення кандидатів для укомплектування первинних офіцерських посад.

– Укомплектованість сержантським складом Повітряних Сил, – говорить полковник Валерій Нагайчук, – складає на сьогодні 70 відсотків. Але хочу наголосити, що ми боремося не за кількісний показник. Якість підготовки професійних сержантів – ось що найголовніше. Свідченням цього є підсумки проведеної нещодавно позапланової атестації військовослужбовців військової служби за контрактом частин Повітряних Сил: 11 військовослужбовців сержантського складу займаним посадам не відповідають, 8 із них уже звільнено, ще 3 – понижено в посаді.

До об'єктивних причин, що стоять на заваді створення професійного сержантського корпусу Повітряних Сил, начальник відділу управління кар'єрою та комплектування сержантами, старшинами військової служби за контрактом кадрового центру ПС ЗС України відносить, перш за все, невідповідність існуючої нормативно-правової бази сучасним вимогам.

– Переважна більшість військовослужбовців військової служби за контрактом, які призначені на посади рядового складу в авіаційних частинах та частинах зв'язку, не мають перспектив подальшого просування по службі за відповідною військово-обліковою спеціальністю. Оскільки при призначенні їх на первинні посади сержантського складу необхідна заміна військово-облікової спеціальності відповідно до штату. Для цього потрібно провести перепідготовку за відповідним фахом, а більшість військовослужбовців військової служби за контрактом, які були призвані до 2008 року, проходили лише загальновійськову підготовку, а до 2002-го взагалі її не проходили, – говорить полковник Валерій Нагайчук. – Звичайно, що неконкурентоспроможний рівень грошового забезпечення на ринку праці у більшості регіонів, де дислокуються військові частини Повітряних Сил Збройних Сил України, та відсутність службового житла для одружених військовослужбовців за місцем служби є не другорядними проблемами. Але вони, сподіваюсь, найближчим часом будуть вирішені. Ряд законопроектів, що стосуються надання соціальних гарантій з питань розподілу службового житла, системи преміювання при укладанні другого та наступних контрактів на службу, санаторно-курортного обслуговування, медичного забезпечення членів сімей сержантів та старшин знаходяться під особистим контролем начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України генерал-полковника Григорія Педченка.

Створення професійного сержантського корпусу – це вимога часу. Процес цей доволі складний та трудомісткий. Проте вже зараз можна констатувати, що роль сержанта у навчанні та вихованні підлеглого особового складу помітно зросла. Водночас резолюція перших Всеармійських зборів сержантського та старшинського складу, а також "Кодекс сержанта Збройних Сил України" висуває перед молодшими командирами серйозні вимоги – професійна майстерність, дисциплінованість, взірцевість. Адже сержант Збройних Сил України – це лідер для солдат, зразок для підлеглих, опора для командира.

Сергій Фурдик.
"Крила України".

Початок у № 27.

Уверенной

Первые шаги в самостоятельность

Первый из них стал и уроком упорства и напористости, и проверкой деловой репутации, и примером для борьбы за выживание в будущем.

О том, что в последние месяцы существования СССР уполномоченный на то орган – советская Внешнеторговая фирма АВИАЭКСПОРТ подписала контракт на ремонт 2-х вертолетов Ми-26 ВВС Индии, на заводе хорошо знали. Согласно этому документу, подрядчиками ВФ АВИАЭКСПОРТ выступали:

- Конотопский АРЗ – основной исполнитель;

- “МоторСич” (Запорожье) – капитальный ремонт двигателей Д-136;

- Пермские моторы (Пермь) – капитальный ремонт редукторов ВР-26;

- Роствертол (Ростов-на-Дону) – поставка лопастей несущего винта;

- несколько российских предприятий, выполнявших капитальный ремонт агрегатов трансмиссии.

Но зимой 1992 года вдруг выяснилось, что московская ВФ АВИАЭКСПОРТ, ставшая российской, уже не может представлять интересы украинского предприятия. Контракт оказался на грани срыва, потому что к тому времени капитально-восстановительный ремонт Ми-26 был освоен только на Конотопском АРЗ. Разрыв отношений с индийской стороной не устраивал ни АВИАЭКСПОРТ, ни предприятия, задействованные в выполнении ремонта индийских Ми-26. Необходимость выполнить контракт заставила искать компромиссное решение, которое устраивало бы все стороны.

Выход был найден. Пришлось пройти сложный путь переоформления контракта с головным заказчиком – МО Индии. Теперь в договоре были определены исполнители заказа – российские и украинские предприятия.

Трудность также состояла и в том, что сам контракт был клиринговым, то есть расчет за оказанные услуги по капитально-восстановительному ремонту Ми-26 производился не деньгами, а товарами. Только после их продажи предприятие-производитель могло получить деньги. Фирме, которая занималась торговлей и оказанием различного рода посреднических услуг, это было, конечно же, выгодно. Но что делать со всем этим “добром” авиаремонтному предприятию? И все же руководству АРЗ пришлось согласиться с этими условиями индийцев. В том же году договор был выполнен, и вертолеты улетели в Индию. Но пришлось приложить еще немало усилий, чтобы в течение нескольких лет, наконец-то, полностью получить расчет за поставленную продукцию, так как посреднические структуры очень неохотно расставались с так называемой неконвертируемой валютой.

Тем не менее, понимая, что ошибки нужно помнить и учиться на них, руководство завода по-прежнему уделяло большое внимание перспективе сотрудничества с Индией.

Основную работу по этому контракту проводил главный экономист завода Н.Г. Компаниец. Сделка стала первым в Украине примером ремонта авиационной техники для дальнего зарубежья и позволила решить Конотопскому АРЗ многие проблемы. Подобный опыт засвидетельствовал: на тот момент заводу крайне необходимы были специалисты по внешнеэкономической деятельности. На помощь государства, соответствующие службы которого только создавались, надеяться не приходилось.

Не было на предприятии и своих специалистов в этой отрасли. Как вспоминает Начальник бюро внешнеэкономических контактов Сергей Александрович Войтенко, “распался Советский Союз, распалась и вся наша служба, которая существовала за счет Главного инженерного управления Министерства внешнеэкономических связей Советского Союза. Остались один или два специалиста. Остальные – кто уволился с завода, кто остался, но перешел на другие участки. Я работал технологом в цеху два или даже три года. Отдел внешнеэкономической деятельности возглавил Николай Петрович Рой, опытный специалист, которому помогали несколько человек. Именно на их плечи легла ответственность за составление первых внешних контрактов нашего завода”.

Но два вертолета, пускай даже самых больших в мире, не решали проблемы выживания предприятия. После обжигающего холодного приема в Москве решили пробовать свои силы в другом направлении – на Западе. Для налаживания первых контактов было решено обратиться к бывшим партнерам по Варшавскому договору, по СЭВ. Пошли по принципу близости языка. В 1992 году были начаты переговоры о сотрудничестве с Болгарией, Польшей и Чехословакией.

Как чувствовали себя руководители, впервые выехавшие за рубеж не для работы по уже составленному контракту, а для налаживания отношений, которые могут стать заказом (читай, спасением твоего предприятия), а могут и не стать? “Мы понимали, что перед нами наши потенциальные торговые партнеры, – вспоминает период первых зарубежных контактов А.Н. Енин. – Но исходили из принципа, что для нас это не только источник денег, и мы не барыги, которые хотят обмануть кого-то. Мы видели в них прежде всего людей с которыми пришли договариваться, и которые, мы надеялись, нас поймут. Главное, пришло осознание того, что если у нас не получится находить общие точки соприкосновения, то какие же после этого мы партнёры. Это были наши первые попытки наладить контакты с инозаказчиком, и от их результата зависело очень многое.

Наши представители не знали, что ожидать от тех, с кем вели переговоры. Но и для них мы были загадкой Ведь раньше никто из глубинки, с номерного завода, к ним, в Болгарию, Польшу, Чехословакию договариваться не приезжал. Все решала Москва. За нас, а зачастую, и за них.

Думаю, наших партнеров подкупало то, что впервые к ним с востока пришли люди, которые вели диалог не с позиции старшего брата, а как равный с равным. Это позволило быстрее понимать друг друга, понимать, чем мы сможем дополнить друг друга. И нас слушали. Москва была не только для нас “старшим братом”, и для них тоже. Мы все были выходцами из советской системы. Страны Варшавского договора раньше встали на путь самостоятельного развития, потому и достигли большего. Общаясь с нами, они прекрасно понимали и хорошо знали, в каком положении находятся авиаремонтные предприятия, но давали понять: мы – равноправные партнеры”.

Первый год независимости Украины – год взаимной притирки, год разговоров, год уточнения задач: а что же вместе можно делать. Мир узнавал о новом государстве Украина, об АВИАКОНе, и заводчане узнавали своих соседей. Успех пришел в следующем, 1993 году. Совместные мысли и разговоры стали материализовываться в конкретные договорённости. Первым стал небольшой контракт с Софийским авиаремонтным заводом Министерства обороны Болгарии. Незначительным он кажется сейчас, когда завод имеет опыт заключения многолетних многомиллионных контрактов. А тогда это была победа. Большая. Значительная. Значит удалось. И хотя в дальнейшем этот контракт не приобрёл развития, но он стал знаковым. Потому что был первым в новых политических и экономических условиях.

Польша – надежный друг и партнер

В 1993 году был подписан первый контракт с Польшей, ставший многолетним. Он предполагал значительные объемы производства, и послужил стартом для еще нескольких договоренностей в этой стране. Но намного важнее было установление личных контактов с коллегами, которые имели значительный опыт работы на внешних рынках и не боялись раскрыть секреты этой работы.

В этом отношении большое значение для Конотопского АРЗ приобрело установление контактов с польским авиаремонтным заводом WZL-1 (город Лодзь).

Военный авиационный завод № 1 SA (Wojskowych Zakadyw Lotniczych Nr 1 S.A., WZL-1 SA) ведет свою историю от 1945 года, когда 131-ые Самостоятельные авиационные мастерские (Samostojatielnyje Awiacjonnyje Masterskije), подчиненные командованию 2-й Польской армии, были передислоцированы в город Лодзь.

Свое нынешнее название предприятие получило в 1982 году.

WZL-1 SA в Лодзи является одним из ведущих европейских предприятий в области ремонта, технического обслуживания и модернизации вертолетов Ми-2, Ми-8, Ми-14, Ми-17, Ми-24 и Каман SH-2G. Завод также специализируется на предоставлении услуг метрологии, а также гальванической и механической обработки.

“При первых переговорах с руководством этого предприятия, – говорит Алексей Енин, – стало ясно, что мы по-разному смотрели на мир. По-иному и быть не могло. Если в Украине только начинали проводить рыночные реформы, только говорили о либерализации цен и приватизации госсобственности, то поляки этот этап уже прошли за несколько лет до того. Они знали, как нужно жить и выживать по новым для нас законам капиталистической экономики.

Но даже в этих условиях наши расхождения не носили антагонистического характера. Мы быстро нашли возможность определить то, что нужно каждому предприятию. Громаднейшая роль в этом принадлежала директору Лодзинского завода полковнику Анджею Зеху – Человеку с большой буквы, прекрасному организатору, крепко державшему свое слово, и великолепному специалисту, до мелочей разбиравшемуся в технологических процессах. Его детство прошло в полуголодный послевоенный период. И тогда Анджею довелось много общаться с офицерами стоявшей неподалеку советской

поступью

воинской части, что оставило в его душе самые теплые чувства к нашим людям.

В 1980-е годы, в период объявления Войцехом Ярузельским военного положения в Польше, он возглавлял вертолетный завод в Свиднике. Можно только догадываться, чего стоило этому человеку в условиях царивших в то время в стране антисоветских настроений удерживать производственную программу по выпуску Ми-2, большая часть из которых уходила в СССР. В 1985 году, когда заводом руководил Анджей Зех, завод начал выпускать польский вертолет W-3А "Сокол". После начала демократических реформ в Польше полковник Анджей Зех был назначен на должность директора небольшого, по сравнению с предприятием в Свиднике, военного авиационного ремонтного завода WZL-1 SA.

Находясь в очень сложной ситуации, он получил ценнейший опыт работы в условиях "свободного рынка" не только в своей родной стране, но и на международном уровне и теперь щедро делился им с нашими специалистами. Его подходы к организации производства, управлению экономикой предприятия, а также система налаживания внутризаводских процессов и взаимоотношений между членами коллектива во многом отличались от существующих в то время на нашем заводе. Но мы видели, что в новых экономических условиях они подходят нам больше, а в некоторых случаях – единственно возможные. Время показало правоту пана Анджея. Мы тогда многому научились у него, поняв важные оттенки внешнеэкономической деятельности.

К сожалению, жизнь Анджея Зеха оборвалась достаточно рано, но на нашем предприятии осталась частичка его жизненной энергии и светлая память о нем".

Из воспоминаний бывшего начальника бюро внешних контрактов АВИАКОНа Николая Роя:

"Особо приятно было работать с Анджеем Новаком – заместителем директора WZL-1 по экономике – человеком целеустремленным, принципиальным, экономистом "до мозга костей". Не зря говорят, хорошее начало – половина дела; тщательно продуманный и верно сделанный экономический расчет контракта – залог успешного его выполнения. В этом, бесспорно, была заслуга Анджея Новака. Но, пожалуй, самая главная черта, которая отличала его, – это человечность. Для него никогда не было категоричного "нет" при решении как производственных, так и личных вопросов. Внимательно выслушав, тщательно взвесив все "за" и "против", он все решал дипломатично, мысленно ставя себя на место собеседника, отдавая приоритет простым человеческим ценностям. Казалось, не существовало ситуации, в которой он был бы безучастен.

Еще один человек из команды Анджея Зеха – обаятельная женщина и грамотный, высококвалифицированный специалист — начальник коммерческого отдела завода Веслава Козловска. Именно с ней нам приходилось решать все вопросы, касающиеся непосредственного исполнения контрактов. Ее интеллигентность, терпеливость, внимательность, последовательность и, в то же время, человечность, женская мудрость и проницательность служили достойным примером для подражания. Общаясь с такими людьми, мы приобретали бесценный опыт в организации и управлении внешнеэкономической деятельностью. И в том, что вот уже долгие годы между WZL-1 и АВИАКОНом поддерживаются прочные контакты, регулярно поступают заказы на ремонт авиатехники, есть значительная заслуга этих замечательных людей".

Среди первых прямых зарубежных контрактов АВИАКОНа были работы по ремонту агрегатов и систем вертолетов Ми-24 Вооруженных сил Чехословакии. Этот контракт также имел многолетнее продолжение. И после разделения государства на две независимые страны АВИАКОН продолжал ремонтировать боевые вертолеты и Словакии, и Чехии. В целом, первые зарубежные контракты, осуществленные в 1993-1994 годах, предполагали ремонт большого, свыше 300 наименований, перечня агрегатов. Подготовка к их выполнению потребовала:

разработки технических условий, чем занимались специалисты технического отдела В.Ковтун, В.Панюта, Н.Трунина и другие;

разработки нормативов по труду (отвечала начальник ОТиЗ А.Пяткина) и нормативов по материальным затратам (начальник бюро нормирования Л.Немцова);

разработки договорных цен с их рыночным обоснованием (планово-экономическая служба во главе с В.Пищанским).

Принятие заказчиками ценовых предложений АВИАКОНа подтвердило высокий профессиональный уровень специалистов завода.

Новый имидж завода

Важное значение в тот период приобрела работа по формированию нового образа Конотопского АРЗ. Так как выход на внешние рынки завода, в названии которого читалась принадлежность к Министерству обороны Украины, представлял определенные сложности, потребовалось создать и зарегистрировать новое наименование предприятия. По предложению инженера по организации труда Людмилы Мельник руководство предприятия утвердило наименование предприятия АВИАКОН, в котором нашло отражение не только настоящее, но и глубокие авиационные традиции Конотопа. В мае 1992 года Министерство внешнеэкономических связей Украины зарегистрировало Конотопский АРЗ как Государственное предприятие "АВИАКОН".

Теперь предстояло разработать товарный знак и знак обслуживания предприятия.

Вспоминает менеджер по маркетингу и рекламе Людмила Мельник:

"Поскольку главной задачей и нового названия завода, и товарного знака было продвижение предприятия на внешний рынок, то решение пришло как бы само собой: земной шар, вертолет, "крылышки" и надпись АВИАКОН.

Через некоторое время все было подготовлено для регистрации. Однако в Украине соответствующая государственная организация только начинала функционировать, и там пришлось столкнуться с характерными для этапа становления любой структуры "прелестями", включая огромные очереди. Тогда решили отвезти наши документы в Комитет Российской Федерации по патентам и товарным знакам (Роспатент). В итоге мы получили в Роспатенте Свидетельство № 130885 на Товарный знак. Удачно подобранные наименование и эстетичный фирменный знак благоприятно ассоциировались у заказчиков и широкой общественности с основной деятельностью предприятия, способствовали лучшей узнаваемости и быстрому запоминанию названия завода.

Чтобы заявить о себе, было решено по возможности участвовать в зарубежных выставках. В этом важном деле предприятию помог Генеральный директор фирмы "Торговый дом Америка-Украина" А.Пашкевич. АВИАКОН стал участником первых украинских выставок в США и Франции: "Америка-Украина – 92", "Америка-Украина – 93" "Франция-Украина – 94". Представительское участие в этих форумах руководителей предприятия способствовало получению необходимого опыта международных отношений, установлению новых деловых контактов".

А в это время нерядовые события проходили и в цехах завода. Проанализировав ситуацию с номенклатурой ремонтируемой авиатехники, на предприятии пришли к выводу, что она далеко не соответствует реальным потребностям мирового рынка авиаремонта. Заканчивал свой век в небе труженик-ветеран Ми-6. Ми-26 летали мало. К тому же оба вертолета в основном эксплуатировались в России, которая не намерена была делить "пирог" ремонта авиатехники. Ми-24 не мог загрузить полностью производство. Нужны были кардинальные шаги. На 1992 год таким шагом было определено освоение ремонта самого массового советского вертолета – Ми-8. Нужно отметить, что начинать пришлось не с чистого листа. Минимальный опыт ремонта такого вертолета работники предприятия имели. В 1990-м году на Конотопском АРЗ восстанавливали Ми-8 из состава 24-й Воздушной армии, который совершил аварийную посадку. Во время этой работы на предприятии были отработаны многие технологические процессы, причем некоторые из них выходили далеко за пределы только капитального ремонта. Кроме того, были налажены необходимые кооперационные связи с предприятиями-изготовителями, прежде всего с Казанским вертолетным заводом. Поэтому капитальный ремонт Ми-8 был освоен в кратчайшее время.

Установленные в первый год независимости Украины контакты с польским предприятием WZL-1 помогли в 1993 году успешно освоить капитально-восстановительный ремонт еще одного Милевского вертолета – малютки Ми-2. Сотрудничество было взаимовыгодным, так как специалисты из Конотопа помогали польским авиаремонтникам осваивать ремонт некоторых агрегатов и систем Ми-24.

Следует отметить, что в 1993 году неожиданной проблемой, возникшей перед Конотопским АРЗ в тот период, стала необходимость сертификации производства по требованиям Авиарегистра Департамента воздушного транспорта Украины, без чего было невозможно получить документы на право ремонта гражданских воздушных судов.

Как вспоминает Виктор Георгиевича Устенко (директор завода в 1985-1994 гг.), эта работа стала серьезным экзаменом для всего коллектива, но в первую очередь – для технического отдела и отдела технического контроля. Только по прошествии лет можно оценить напряженный труд специалистов этих подразделений. Они смогли за короткое время разработать технологическую и конструкторскую документацию, а также документацию на реконструкцию и строительство производственных площадей, обучить рабочих, обеспечить внедрение новых техпроцессов, оснастки, инструментов, испытательных приспособлений, отработать нормы расхода материалов и запасных частей, провести совместно с разработчиками авиатехники и УкрНИИАТ испытания, подготовить отчеты и заключения по результатам исследований и многое другое. Все эти вопросы удалось успешно решить и получить сертификат № 2 Авиарегистра Украины.

Продолжение следует.

Виктор Гедз.

"Крила України".

ЗАКУПКИ

Пентагон назвал условия закупки биотоплива

Министерство обороны США объявило, что намерено закупать биотопливо в больших количествах, сообщает Defense News. При этом закупки топлива для использования всеми родами войск начнутся только после того, как цены на него снизятся. В настоящее время биотопливо, производимое в США, продается по 40-50 долларов за галлон (3,785 литра). При какой стоимости начнется покупка нового вида горючего, Пентагон не уточнил.

По данным ВМС США, в настоящее время американские компании только проводят исследовательские работы, и массовое производство биотоплива пока не началось. Когда оно будет выпускаться предприятиями в больших количествах, цены начнут снижаться, однако для выполнения этих условий необходимо, чтобы топливо пользовалось спросом. Доля всех родов войск США составляет только два процента от общего объема потребления топлива в США. По данным Пентагона, это значит, что военные не смогут обеспечить массовую закупку биотоплива для начала его промышленного производства.

Из всех родов войск США больше всего топлива потребляют ВВС – в 2010 году на их долю пришлось около 54 процентов энергетической потребности всех американских военных. Ежегодно ВВС США потребляют в среднем 2,5 миллиарда галлонов топлива. В 2010 году военно-воздушные силы потратили на покупку топлива восемь миллиардов долларов, из которых семь пошли на заправку самолетов.

КОНСЕНСУС

США разрешили Израилю установить собственные системы

США и Израиль подписали соглашение, которое позволяет устанавливать израильское бортовое оборудование и вооружение на истребители F-35 Lightning II, предназначенные для ближневосточной страны, сообщает Aviation Week. Таким образом переговоры, длившиеся несколько лет, завершились в пользу Израиля, добивавшегося от Вашингтона большего доступа к технологиям перспективного боевого самолета. Теперь сторонам осталось договориться относительно сроков начала обучения израильских пилотов управлению F-35 в США и платформы, на которой будет проходить подготовка летчиков.

Израиль долгое время добивался от США разрешения на установку на истребители F-35 систем радиоэлектронной борьбы и вооружения израильского производства, а также подвесных топливных баков. Вашингтон отказывался пойти на уступку, поскольку установка израильских систем на самолет потребовала бы не только внесения изменений в конструкцию F-35, но и вмешательства в программное обеспечение истребителя. До сих пор США соглашались лишь разрешить Израилю установку на самолеты многофункциональной информационно-управляющей системы.

В переговорах с американской стороной израильские военные заявляли, что бортовые системы, установленные на F-35, не смогут выполнять боевые задачи в условиях ближневосточного региона. В частности, заявлялось, что F-35 не сможет противостоять сирийским зенитным ракетным комплексам SA-17 ("Бук-М2") и SA-22 ("Панцирь-С1"). Несмотря на достигнутую договоренность, истребители F-35A из первой партии для ВВС Израиля не будут отличаться от таких самолетов для ВВС США. Благодаря тому, что в первые самолеты для Израиля не нужно будет вносить технические изменения, ближневосточное государство сможет получить F-35 в срок и по ранее оговоренной цене.

Напомним, Израиль заключил с США соглашение на поставку 20 истребителей F-35A (версия для ВВС) в октябре 2010 года. Сумма сделки составила 2,75 миллиарда долларов. Документ также содержит опцион на покупку еще 75 американских истребителей. Как ожидается, твердый контракт на поставку Израилю боевых самолетов будет подписан самое позднее в начале 2012 года. Истребители для ВВС Израиля будут собраны в рамках седьмой и восьмой партий мелкосерийного производства (LRIP VII-VIII), а их поставка заказчику начнется в 2016 году. Передача этих 20 самолетов, а также дополнительных 75, как ожидается, полностью завершится к 2030 году.

Следует отметить, что покупка F-35 крайне важна для ВВС Израиля. В настоящее время на вооружении страны, по данным Flightglobal MiliCAS, стоят 42 истребителя F-15A/C Eagle, 16 F-15B/D, 25 F-15I Ra'am, 149 F-16A/B/D Fighting Falcon, 76 F-16C и сто F-16I Sufa. Из-за устаревания десятки самолетов в ближайшие несколько лет будут сняты с вооружения. В частности, ВВС Израиля планируют полностью списать все F-15A/B и F-16A/B. В результате этого военно-воздушные силы столкнутся со значительным дефицитом боевых самолетов.

МІЛІТАРИЗАЦІЯ

Китай начал строительство собственного авианосца

Китай начал строительство авианосца, спроектированного собственными конструкторскими бюро, сообщает China Defense Mashup. Строительство корабля ведется на верфи, расположенной на острове Чансин в дельте реки Янцзы. По предварительным данным, авианосец будет сопоставим по размерам с авианесущим крейсером "Ши Лан" (бывший "Варяг").

В авиагруппу корабля войдут палубные истребители J-15, созданием которых в настоящее время занимается китайская компания Shenyang Aircraft Corporation. Конструкция корабля не предусматривает установку катапульты; авианосец получит трамплин, который и будет обеспечивать взлет палубной авиации. Когда именно завершится строительство корабля и состоится его передача военным, пока не известно. Истребители J-15 будут приняты на вооружение не раньше 2015 года.

По оценке министерства обороны США, в ближайшие десять лет на вооружение ВМС Китая поступят по меньшей мере два авианосца. Первым из них будет "Ши Лан", недостроенный "Варяг", купленный у Украины в 1998 году. В настоящее время в Китае завершается достройка и модернизация этого корабля, а его ходовые испытания начнутся до конца 2011 года. Ранее сообщалось, что "Ши Лан" может поступить на вооружение страны уже в 2012 году.

За последние 20 лет Китай активно скупал снятые с вооружения авианосцы у разных стран мира, чтобы на основе полученных образцов разработать собственный подобный корабль. Ранее некоторые китайские СМИ сообщали, что строительство собственных авианосцев будет вестись в Китае в два этапа. На первом будут построены до четырех авианосцев с газотурбинными силовыми установками, причем половина из них будет готова уже к 2015-2016 году. Водоизмещение кораблей составит 50-55 тысяч тонн.

На втором этапе Китай займется строительством атомных авианосцев водоизмещением 65 тысяч тонн. В общей сложности, ВМС Китая намерены сформировать от четырех до шести авианосных групп, которые будут развернуты в Южно-Китайском и Восточно-Китайском морях.

РОЗРОБКИ

Россия создаст замену "Калашникову"

Российский концерн "Ижмаш" приступил к разработке нового автомата, отличающегося от схемы автомата Калашникова. Об этом, как сообщает ИТАР-ТАСС, заявил временный исполняющий обязанности генерального директора "Ижмаша" Максим Кузюк. По его словам, новый автомат "сможет конкурировать с самыми современными аналогами стрелкового оружия в мире". Согласно программе, замена "Калашникову" будет создаваться с нуля.

Технические характеристики перспективного автомата Кузюк не уточнил. Между тем, "Ижмаш" планирует продолжить выпуск и модернизацию автоматов АК 200-й серии. По словам Кузюка, которые передает РИА "Новости", модернизированные автоматы станут более эргономичными, удобными в эксплуатации и точными. Кроме того, обновленное оружие станет модульным, благодаря чему совместно с ним возможно будет использовать различные дополнительные устройства и комплексы вооружений.

"У нас есть армия, сухопутные войска, специальные подразделения, и у всех свои требования. И создать такую платформу, которая будет выполнять различные задачи и цели, это наша приоритетное задание", – отметил Кузюк.

Российские силовые структуры начали закупать автоматы Калашникова 200-й серии весной 2010 года. Объем закупки стрелкового вооружения не уточняется. В настоящее время оценочные испытания автомата проводит Министерство обороны России, которое планирует включить оружие в будущие программы гособоронзаказа.

Иран провел испытания противокорабельных ракет

Корпус стражей исламской революции Ирана провел испытательные пуски противокорабельных ракет класса "земля-море" Khalij-e-Fars и Tondar, сообщает ISNA. Обе ракеты сумели поразить предназначенные для них цели. Испытательные пуски ракет были произведены в рамках военных учений "Великий пророк VI".

Как уточняет агентство Agence France-Presse ракета Khalij-e-Fars ("Персидский залив") способна поражать корабли противника на дальности до 300 километров. В ходе полета она способна развивать скорость до трех чисел Маха (3,5 тысячи километров в час), что значительно затрудняет ее перехват. Ракеты комплектуются боевой частью массой 650 килограммов.

В свою очередь, ракета Tondar ("Гроза") также способна развивать скорость, в несколько раз превышающую скорость звука. Она предназначена для поражения кораблей противника на дальности до 200 километров.

Ранее в ходе военных учений Иран провел испытания тактических баллистических ракет Shahab-1, Shahab-2 и Shahab-3, а также неуправляемых тактических ракет Zelzal-2.

ВИПРОБУВАННЯ

Сроки испытаний "Булавы" сократят за счет залповых пусков

Сроки испытаний перспективной межконтинентальной баллистической ракеты морского базирования Р-30 "Булава" будут сокращены за счет проведения залповых пусков. Об этом в интервью газете "Коммерсантъ" рассказал генеральный конструктор Московского института теплотехники Юрий Соломонов.

"Сейчас ведется подготовка и, как планировалось, в установленные сроки предполагаются пуски", – рассказал генконструктор. Ранее сообщалось, что до конца 2011 года планируется провести еще четыре запуска "Булавы". По словам Соломонова, штатный носитель нового вооружения – атомная подводная лодка "Юрий Долгорукий" проекта 955 "Борей" – полностью готов к выполнению испытательных пусков "Булавы".

Сторінку підготував Сергій Клименко.

РІШЕННЯ УРЯДУ

Гарантии на космос

Кабинет Министров Украины принял решение о предоставлении в 2011 году государственной гарантии по привлечению кредита для продолжения финансирования проекта создания космического ракетного комплекса "Циклон-4". Соответствующее постановление утверждено на заседании еще в прошедшем месяце.

В постановлении говорится, что Правительство утверждает Порядок и условия предоставления в 2011 году государственных гарантий для привлечения кредита государственным предприятием "Конструкторское бюро "Южное" имени М.К. Янгеля" для продолжения финансирования проекта создания космического ракетного комплекса "Циклон-4".

Государственные гарантии предоставляются Кабинетом Министров Украины на сумму заимствований, эквивалентную 260 000 тыс. долларов США, что позволит обеспечить выполнение международных обязательств Украины по Договору между Украиной и Федеративной Республикой Бразилия о долгосрочном сотрудничестве по использованию ракеты-носителя "Циклон-4" на пусковом центре.

НЕПОЛАДКИ

Запуск "Союза" опять перенесли

Запуск ракеты-носителя "Союз-2.1.а" с шестью американскими спутниками Globalstar-2, запланированный на 12 июля, повторно перенесен на резервную дату. Об этом сообщает РИА "Новости".

Как заявил агентству руководитель пресс-службы Роскосмоса Алексей Кузнецов, новая дата запуска будет объявлена позднее, в зависимости от того, как пойдет процесс устранения обнаруженных неполадок. Конкретных причин, приведших к переносу старта, Кузнецов не назвал.

Ранее запуск "Союза-2.1а" уже переносился на сутки, с 11 на 12 июля, из-за неполадок с отводом кабель-заправочной мачты от ракеты-носителя, которые возникли за несколько секунд до старта.

"Союз-2.1а" должен доставить на орбиту шесть американских космических аппаратов Globalstar-2, предназначенных для системы низкоорбитальной связи. Запуск ракеты производится в рамках второго этапа развертывания новой космической группировки связи Globalstar, которое началось в октябре 2010 года.

ГІПОТЕЗИ

Астрономы составили карту обитаемости Млечного Пути

Группа исследователей из США и Канады опубликовала карту пригодных для формирования жизни зон Млечного Пути.

Согласно современным представлениям, пригодная для обитания зона галактики (Galactic Habitable Zone – GHZ) определяется как регион, где достаточно тяжелых элементов для формирования планет с одной стороны и который не подвергается воздействию космических катаклизмов с другой. Главными подобными катаклизмами, по мнению ученых, являются взрывы сверхновых, которые легко могут "стерилизовать" целую планету.

В рамках исследования ученые построили компьютерную модель процессов формирования звезд, а также сверхновых типа Ia (белые карлики в двойных системах, ворующие материю у соседа) и II (взрыв звезды массой свыше 8 солнечных). В результате астрофизикам удалось обозначить регионы Млечного Пути, которые в теории пригодны для обитания.

Кроме этого, ученые установили, что вокруг как минимум 1,5 процентов всех звезд в галактике (то есть примерно 4,5 миллиарда из 3х1011 звезд) в разное время могли существовать обитаемые планеты. При этом 75 процентов этих гипотетических планет должны находится в приливном захвате, то есть постоянно "смотреть" на звезду одним боком. Возможна ли жизнь на таких планетах – предмет спора астробиологов.

НА ОРБІТУ

"Атлантис" отправился в последний полет

Шаттл "Атлантис" отправился в последний полет восьмого июля. Челнок стартовал с космодрома на мысе Канаверал в штате Флорида. До последнего момента оставался риск, что запуск шаттла будет отложен из-за погоды. 11 июля он уже пристыковался к Международной космической станции. Как сообщили РИА "Новости" в российском Центре управления полетами, операция по стыковке прошла в штатном режиме и в расчетное время.

После этого астронавты "Атлантиса" пристыковали к МКС многофункциональный транспортный модуль "Рафаэлло", который был доставлен на орбиту космическим челноком. Модуль был закреплен на МКС при помощи крана-манипулятора Canadarm2. На борту "Рафаэлло" находится около 4,3 тонны различных грузов, в том числе примерно 1,2 тонны продуктов. Этого количества еды должно хватить астронавтам приблизительно на год. "Рафаэлло" не возвратится на Землю, а останется пристыкованным к МКС и будет использоваться в качестве дополнительного складского помещения.

Нынешний полет стал 33-м в истории шаттла. После того, как он вернется с орбиты на Землю, его передадут в музей в Космическом центре Кеннеди на мысе Канаверал.

Первый полет "Атлантис" совершил в октябре 1985 года. Начиная с 1995-го шаттл совершил семь полётов к российской космической станции "Мир". С его помощью, в частности, на "Мир" был доставлен дополнительный стыковочный модуль для станции, осуществлялась смена ее экипажей.

Ранее планировалось, что мисия продлится 12 дней, но совсем недавно NASA продлило работу шаттла "Атлантис" на орбите на еще один день, сообщает USA Today со ссылкой на слова заместителя руководителя программы Лироя Кейна. Таким образом, челнок вернется на Землю 21 июля 2011 года.

По словам Кейна, после завершения всех работ у шаттла останется энергии еще как минимум на 30 часов. "Миссия продвигается отлично, и мы хотели бы завершить ее на мажорной ноте", – добавил он. Чем конкретно займутся астронавты в этот лишний день, не сообщается.

Текущий полет станет последним не только для "Атлантиса", но и для всей программы шаттлов. После возвращения на Землю челнок будет передан в музей. Из-за вывода шаттлов из эксплуатации в ближайшие несколько лет единственными челноками, способными доставлять людей на МКС, будут российские "Союзы".

ЕКСПОЗИЦІЇ

Макет "Бурана" выставят на "МАКС-2011"

Один из макетов советского корабля "Буран" доставлен в подмосковный город Жуковский для последующей демонстрации на авиасалоне МАКС-2011. Международный авиационно-космический салон МАКС-2011 пройдет в Жуковском с 16 по 21 августа.

Как сообщил источник в космической отрасли, данный образец был готов менее чем наполовину и до 2004 года стоял на стапеле Тушинского машиностроительного завода. Затем фюзеляж перевезли на берег Химкинского водохранилища для временного хранения. Он добавил, что сейчас макет принадлежит компании "СИА Интернейшнл ЛТД", одному из крупнейших российских фармацевтических дистрибьюторов. По его словам, образец корабля "Буран" был перенесен с помощью крана с причала Химкинского водохранилища на баржу для последующей доставки в Жуковский.

Советский крылатый орбитальный корабль многоразового использования "Буран" строился для решения ряда оборонных задач, выведения на орбиту вокруг Земли различных космических объектов и их обслуживания, доставки модулей и персонала для сборки на орбите крупногабаритных сооружений и межпланетных комплексов.

Свой первый и единственный космический полет "Буран" совершил 15 ноября 1988 года. Корабль был запущен с космодрома Байконур при помощи ракеты-носителя "Энергия". После двух витков на орбите он совершил посадку в автоматическом режиме на специальную посадочную полосу длиной около пяти километров и шириной 80 метров, созданную на космодроме Байконур.

В 1990 году работы по программе "Энергия" – "Буран" были приостановлены, а в 1993 году программа была окончательно закрыта.

Сейчас в мире осталось несколько полноразмерных макетов "Бурана", сообщает РИА "Новости".

ПІДГОТОВКА СТАРТУ

К пуску готовят "Зенит-3М"

На космодроме Байконур продолжается интенсивная подготовка к пуску ракеты космического назначения "Зенит-3М" с разгонным блоком "Фрегат-СБ" и российской астрофизической обсерваторией "Спектр-Р".

В монтажно-испытательном корпусе площадки 31 космодрома расчеты специалистов космической отрасли России вели подготовку к сборке космической головной части в составе КА "Спектр-Р", разгонного блока "Фрегат-СБ" под головным обтекателем. По завершении операций КГЧ перевезена на 42-ю площадку космодрома для общей сборки с ракетой-носителем "Зенит-3М".

11 июля ракету вывезли на стартовый комплекс "Зенит" площадки 45 космодрома. Пуск ракеты космического назначения "Зенит-3М" с разгонным блоком "Фрегат-СБ" и обсерваторией "Спектр-Р" с 45-й площадки космодрома намечен на 18 июля, сообщают пресс-службы Роскосмоса и КЦ "Южный".

Space Inform
Подготовлено по материалам информационно-аналитического центра "СПЕЙС-ІНФОРМ"
www.space.com.ua

4 февраля 1944 года Кожедубу за 20 сбитых самолетов противника было присвоено звание Героя Советского Союза. Это была высшая военная награда СССР, а с первой Золотой Звездой вручался орден Ленина. Уже на ранней стадии своей боевой карьеры Кожедуб стал легендой, и его часто сравнивали со знаменитым советским летчиком довоенной поры Валерием Чкаловым.

Две войны Ивана Кожедуба

Продовження. Початок у № 27.

За войну Кожедуб летал на 6-ти “лавочкиных”, и ни один самолет не подвел его. Он не потерял ни одной машины, хотя случалось гореть, привозить пробоины, садится на усеянные воронками аэродромы. Подходя к машине перед вылетом, он всегда находил для нее несколько ласковых слов, в полете разговаривал, как с товарищем, выполняющим важную часть работы.

Трудно найти другую профессию, помимо летной, где от поведения машины так зависела бы судьба человека. Из боевых машин Кожедуба наиболее известны две. Одна – Ла-5ФН, построенная на деньги колхозника-пчеловода В.Конева из колхоза “Большевик” Бударинского района Сталинградской области, с надписями на правом борту “От колхозника Конева Василия Викторовича, а на левом – “Имени Героя Советского Союза подполковника Конева Н.”.

Колхозник внес свои трудовые сбережения в фонд Красной армии и попросил назвать машину в честь своего племянника – Героя Советского Союза подполковника Н.Конева, погибшего в самом начале войны. На этом самолете Кожедуб воевал в мае – июне 1944 года и сбил восемь немецких самолетов, включая пять Focke-Wulf FW-190.

Вторая машина – Ла-7, бортовой номер 27. На этом истребителе Кожедуб сбил 17 вражеских машин, в их числе реактивный истребитель Messerchmitt Me-262.

Летом 1944 года Кожедуба направили на переучивание в запасной полк, а затем – в элитный 176-й гвардейский истребительный авиационный полк (гв.иап), созданный специально для того, чтобы его можно было перебрасывать на те участки фронта, где необходимо было быстро подавить сопротивление фашистской авиации и завоевать господство в воздухе.

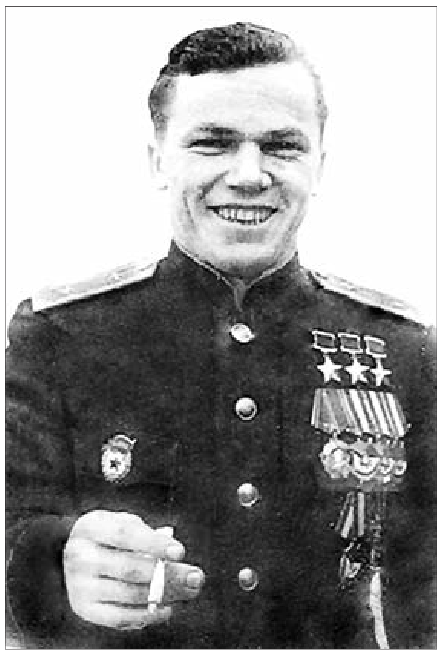
В августе 1944 года капитан Иван Кожедуб за образцовое выполнение боевых заданий командования, героические подвиги на фронте и 34 лично сбитых самолетов противника был награжден второй медалью “Золотая Звезда”. Вскоре, после окончания войны, 18 августа 1945 года, Кожедуб получил свою третью “Золотую Звезду”.

Всего за время пребывания на фронте Иван Никитович совершил 330 боевых вылетов, провел 120 воздушных боев, лично сбил 62 самолета противника: среди них 17 пикирующих бомбардировщиков Ju-87 (Юнкерс), по 2 бомбардировщика Ju-88 и He-111 (Хейнкель), 16 истребителей Bf-109 (Мессершмитт) и 21 Fw-190 (Фоке-Вульф), 3 штурмовика Hs-129 (Хеншель) и 1 реактивный истребитель Me-262 (Мессершмитт). Последний бой в Великую Отечественную, в котором он сбил 2 FW-190, Кожедуб провел в небе над Берлином.

За всю войну Иван Никитович Кожедуб ни разу не был сбит. Он был отличным стрелком и предпочитал открывать огонь на дистанции 200-300 метров, крайне редко сближаясь на меньшую дистанцию.

Воевал на Воронежском, Степном, 2-ом Украинском и 1-ом Белорусском фронтах.

В летной биографии Кожедуба числится также два сбитых в 1945 году самолета P-51 “Мустанг” ВВС США, которые атаковали и сбили двух советских “Лавочкиных”, выполнявших тренировочные полеты над своим аэродромом. Кожедуб, видевший этот бандитизм с земли, немедленно взлетел, догнал и зажег обоих. По обоюдному согласию союзников инцидент замяли.

После войны гвардии майор Кожедуб продолжал службу в 176-м гиап.

Осенью 1945 года Иван Никитович становится слушателем Краснознаменной Военно-воздушной академии (ВВА). В это время ее слушателями были испытанные фронтовые летчики, представители разных родов авиации. Среди них – двести семьдесят Героев и двадцать два дважды Героя Советского Союза. Перед каждым стояла одна цель: освоить новую авиационную технику, овладеть командирскими навыками и вернуться в строй, чтобы в мирное время охранять небо Родины.

В конце 1945 года в электричке, следующей из Москвы в Монино, трижды Герой встретил десятиклассницу Веронику, которая вскоре стала его женой, верным и терпеливым спутником всей жизни.

Весной 1948 года Кожедуб приступил к полетам на реактивном истребителе МиГ-15. В 1949 году окончил ВВА и получил назначение на должность командира авиационной дивизии под Баку. Но Василий Сталин, бывший в то время Командующим ВВС Московского военного округа, оставил его служить под Москвой, в Кубинке, заместителем, а затем и командиром 324-й иад.

В числе первых дивизия была вооружена истребителями МиГ-15, лучшими в то время боевыми самолетами в мире.

“Прикрыть небо над Северной Кореей...”

В начале 1950-х гг. сложная политическая ситуация сложилась на Корейском полуострове. Здесь с 1948 года параллельно существовали два государства: Республика Корея (Южная Корея) с центром в г. Сеул и Корейская Народная Демократическая Республика (Северная Корея) со столицей в г. Пхеньян.

25 июня 1950 года, согласно советской версии, южнокорейские войска перешли в наступление. Им удалось потеснить охранные отряды Корейской народной армии (КНА) и вторгнуться на 1 – 2 км на территорию КНДР. Ее правительство немедленно отдало распоряжение отбросить противника и разгромить его основные силы.

Согласно официальной южнокорейской точке зрения, война в Корее началась с мощной артиллерийской подготовки, предпринятой северянами, после чего в атаку пошли подразделения сухопутных войск армии КНДР – семь танковых и стрелковых дивизий. Поддержку войск осуществляла авиация, имевшая на вооружении советские самолеты периода Второй мировой войны: истребители Як-9 и штурмовики Ил-10.

В ходе “контрнаступления” и общего наступления войска КНДР осуществили 5 операций. В первой, Сеульской операции (25 – 29 июня), соединения и части КНА 28 июня овладели Сеулом и вышли на северный берег реки Ханган. За короткий период южнокорейские войска потеряли свыше 21 тыс. солдат и офицеров убитыми и пленными.

В первые дни конфликта северокорейские ВВС действовали достаточно активно. Южной Корее практически нечем было обороняться – в ВВС Южной Кореи единственными “современными” самолетами была пара тренировочных Т–6 “Texan”. Авиация Северной Кореи очень быстро разгромила южнокорейские ВВС.

Стремясь спасти южнокорейские войска от разгрома, США вступили на путь открытого вмешательства в войну. 27 июня 1950 г. Президент США Г.Трумэн отдал официальный приказ о вторжении американских войск в Корею, и в тот же день ударные эскадрильи ВВС США обрушились на Северную Корею. ООН отреагировало на начало боевых действий через двое суток, приняв в отсутствие представителя СССР резолюцию об оказании военной помощи Республике Корея. Не взирая на возможность прямого военного столкновения с СССР, конгресс США принял решение об отправке в Корею американских войск.

27 июня произошло первое прямое вооруженное столкновение США и КНДР. Пятерка истребителей Як-9 атаковала транспортный С-54 “Skymaster”, но в свою очередь была атакована пятью истребителями F-82 “Twin Mustang” из 68-й эскадрильи всепогодных истребителей-перехватчиков ВВС США. В завязавшемся бою три Яка были сбиты. В тот же день состоялся первый воздушный бой, в котором приняли участие американские реактивные истребители: четверка F-80C перехватила восьмерку штурмовиков Ил-10. В распоряжении командующего войсками ООН в Корее генерала Маккартура находились подразделения Дальневосточной воздушной армии ВВС США, включая три авиакрыла истребителей P-51D “Mustang”, а также реактивные истребители F-80C. Истребители P-51, кроме американцев, пилотировали летчики ВВС ЮАР и Австралии.

Южнокорейская армия отступала к Сувону, где находился штаб Маккартура… К сентябрю 1950 года южнокорейские войска и силы ООН контролировали лишь небольшой район вокруг Пусана …

Приоритет в действиях сил ООН изначально получила война в воздухе, что нашло свое отражение в статистике сбитых самолетов: к 12 июля 1950 года истребителями ВВС КНДР был сбит всего лишь один американский бомбардировщик B-29. В то же время северокорейцы лишились 110 истребителей. К сентябрю 1950 года авиация США (она составляла 98% воздушных сил ООН) практически полностью уничтожила северокорейские самолеты и безраздельно господствовала в воздухе. Самолеты “Як” периода Второй мировой войны, стоявшие на вооружении северокорейских ВВС, не могли противостоять P-51D и F-80C. Когда в июне началась война, ни Sabre (“Сейбр”), ни МиГ в боях не применялись. Со вступлением же в военные действия китайских, а позже и советских летчиков, ситуация стала кардинально меняться.

(Продолжение следует).

Игорь Чичкань, военный историк, полковник в отставке, участник боевых действий в Афганистане.

Людмила Кошелева, директор Броварской централизованной библиотечной системы, заслуженный работник культуры Украины.

Материал к печати подготовил Владимир Алексеев.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

18-24 липня

18 липня 1969 р. *народився льотчик-випробувач АНТК ім. О.К.Антонова Є.О.Галуненко.*

18 липня 1981 р. *здійснено останній повітряний таран. Капітан В.О.Куляпін на винищувачі Су-15 збив літак-порушник ДС-6, при цьому залишився живий.*

18 липня 1996 р. *вперше ВПС ЗС України взяли участь в Королівському міжнародному авіашоу “International air Tattoo-96” (Великобританія). Перше місце у змаганнях із вищого пілотажу і головний приз “Супер Кінг” отримав М.Л.Коваль, який виступав на винищувачі Су-27.*

19 липня 1909 р. *народився військовий льотчик, двічі Герой Радянського Союзу С.І.Грицевець.*

19 липня 1939 р. *народився Командувач 43-ї РА (1987-1991) В.В.Кирилін.*

19 липня 1962 р. *народився головний штурман – начальник штурманського управління авіації Командування ПС ЗС України С.В.Кушнір.*

19 липня 1997 р. *відбувся перший виступ пілотажної групи ВПС ЗС України “Українські соколи” за кордоном на Королівському міжнародному авіашоу “International air Tattoo-97” (Великобританія).*

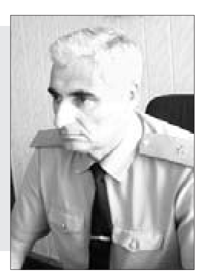
19 липня 1999 р. *затверджено Положення про об’єднану цивільно-військову систему організації повітряного сполучення України.*

20 липня 1873 р. *народився піонер авіації і повітроплавання А.Сантос-Дюмон.*

20 липня 1918 р. *народився конструктор комплексів ПРО Г.В.Кісунько.*

20 липня 1931 р. *народилася льотчик-випробувач М.Л.Попович.*

20 липня 1948 р. *народився начальник адміністративного управління – старший помічник командувача Повітряних Сил Збройних Сил України В.В.Мазур.*

20 липня 1961 р. *народився льотчик-випробувач АНТК ім. О.К.Антонова О.С.Ванєєв.*

20 липня 1964 р. *народився льотчик-випробувач АНТК ім. О.К.Антонова С.М.Цивак.*

21 липня 1945 р. *народився перший начальник штабу ВПС ЗС України (1992-1995), Ю.М.Петров.*

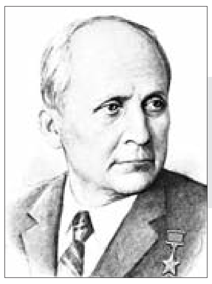
21 липня 1998 р. *на Королівському міжнародному авіашоу в Англії, присвяченому 80-річчю Королівських ВПС, екіпаж літака Ту-22М3 (командир – підполковник М.В.Меньшиков) зайняв перше місце за наземний показ літака і кращу посадку.*

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

18-24 липня

21 липня 1998 р. на Королівському міжнародному авіашоу на авіабазі Фейрфорд “International air Tattoo-98” (Великобританія) О.С.Ванєєв на літаку Ан-72 завоював перше місце в класі транспортних літаків, отримавши перехідний “Гран-прі”.

22 липня 1895 р. народився авіаконструктор П.О.Сухой.

22 липня 1912 р. народився заслужений льотчик-випробувач СРСР М.Г.Аліфанов.

22 липня 1926 р. народився вчений і конструктор в галузі створення космічних інформаційних систем Г.М.Чернявський.

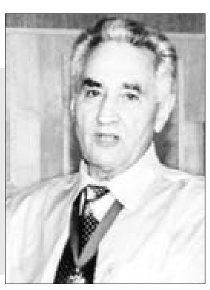
23 липня 1892 р. народився конструктор авіадвигунів В.Я.Клімов.

22 липня 1950 р. народився головний інспектор ресурсного забезпечення, озброєння та військової техніки ГІ МО України М.М.Філатов.

23 липня 1941 р. здійснив перший політ перший дослідний екземпляр винищувача МіГ-9 (“перший”) (І-210) із двигуном М-82А, М.І.Марцелюк.

24 липня 1910 р. А.Ейлер (Німеччина) отримав перший патент на пристрій для стрільби з кулемета, нерухомо закріпленого на аероплані.

24 липня 1926 р. народився вчений і конструктор в галузі авіакосмічних засобів життєзабезпечення і порятунку Г.І.Северін.

24 липня 1929 р. у Криму організовано Центральну планерну школу ТСОАВІАХІМу – центр підготовки інструкторів планерного спорту.

24 липня 1947 р. народився перший заступник начальника Генерального штабу ЗС України (199-1999) В.О.Фомін.

24 липня 1911 р. встановлено перший світовий рекорд дальності польоту за добу – 667 км за 15 год, О.О.Васильєв на літаку “Бlеріо-XI”.

24 липня 1951 р. народився заступник ГК Військ ППО України з ВР (1996-2003) О.Ю.Бурківський.

Кавалер Золотой Звезды

Двенадцатого февраля 1913 года в поселке Харцызск, ныне город Донецкой области, родился участник Великой Отечественной войны, Герой Советского Союза Василий Иванович Максименко.

В 1938 году Максименко окончил Оренбургское военно-авиационное училище летчиков. В годы войны был командиром эскадрильи 88-го истребительного авиационного полка 216-й истребительной авиационной дивизии 4-й Воздушной армии Закавказского фронта. В перечне подвигов, совершенных в воздушных боях с фашистскими стервятниками старшим лейтенантом Василием Максименко, трудно выделить какой-либо наиболее героический. Каждый из них значителен, каждый приближал желанный час окончательного разгрома вероломного врага.

За годы Великой Отечественной войны, – а началась она для него с первых же дней – В.Максименко не однажды проявлял силу духа, огромное мужество и высокие профессиональные качества советского аса. С 1941 по 1945 год он произвел 250 успешных боевых вылетов. Задания при этом были самые различные: штурмовка, разведка, сопровождение, патрулирование, перехват. В каждом из вылетов ему неизменно сопутствовал успех. На личном боевом счету Василия Ивановича – 7 сбитых самолетов противника, 55 уничтоженных фашистских автомашин, 4 зенитных орудия, 8 огневых точек, более 400 солдат и офицеров.

В Великой Отечественной войне с германским фашизмом старший лейтенант Максименко показал себя мужественным, бесстрашным, волевым, настойчивым и тактически грамотным командиром. Выполняя боевые задания, как командир эскадрильи своим личным примером, мужеством и отвагой всегда воодушевлял и привлекал своих подчиненных на бой с ненавистным врагом. Летчиками эскадрильи сбито 31 самолет противника, уничтожено 260 автомашин, 16 арторудий, 40 зенитных точек, 70 кавалеристов, убито и ранено свыше 4500 фашистских солдат и офицеров.

Тринадцатого августа 1941 года, патрулируя над железнодорожным мостом через реку Днепр, вместе с летчиком младшим лейтенантом Князевым Максименко встретился с пятью бомбардировщиками Ju-87 в сопровождении двух истребителей Ме-109, пришедших бомбить мост. Но планам фашистов не суждено было сбыться, и они дорого за это поплатились. Советские летчики, несмотря на превосходящие силы врага, смело атаковали фашистских стервятников, и в завязавшемся воздушном бою сбили 2 Ju-87, обратив остальные самолеты в бегство. На второй день, 14 августа 1941 года, опять патрулируя над мостом, Василий Иванович вместе с двумя летчиками своего звена встретился с 5-ю истребителями противника Ме-109 и в завязавшемся воздушном бою сам сбил Ме-109.

Четвертого сентября 1941 года с пятью самолетами своей эскадрильи Максименко вылетел на штурмовку аэродрома противника. Не обнаружив на нем самолетов, при возвращении по своей инициативе атаковал скопление войск противника на правом берегу Днепра. В результате этой удачной штурмовки было убито и ранено до 150 фашистских солдат и офицеров, сожжено 6 автомашин.

Шестнадцатого сентября 1941 года, возвращаясь с штурмового полета вместе с шестеркой своих летчиков, внезапно В.Максименко был атакован 8-ю истребителями противника Ме-109. Имея ограниченный запас горючего и боеприпасов, он принял бой и смелыми стремительными атаками обратил фашистских летчиков в бегство и возвратился вместе со своими летчиками на свой аэродром.

Вступать в поединки с гитлеровцами Василию Максименко пришлось на разных фронтах и в частности – в небе Донбасса. 27 декабря 1941 года группа Максименко из 7 советских самолетов в районе Чистяково вступила в поединок с семью вражескими экипажами. Схватка была ожесточенной. Три фашистских стервятника были сбиты советскими асами в этом бою, остальные поспешно убрались восвояси. Один из вражеских самолетов при этом сбил Василий Иванович.

Вылетев на задание 3 января 1942 года, В.Максименко обнаружил на шоссе Харцызск – Чистяково колонну гитлеровских автомашин и повозок с боеприпасами и живой силой. Ему потребовалось немного времени, чтобы все это превратить в груду горящего дерева и железа.

Значительный вклад Василия Ивановича в разгром гитлеровских захватчиков был высоко оценен правительством. Два ордена Ленина, три – Красного Знамени, ордена Суворова, Александра Невского, Отечественной войны, Красной Звезды, Польский крест и семь медалей украшали грудь замечательного советского летчика. В ноябре 1942 года Василию Ивановичу присвоили звание Героя Советского Союза.

Штурмовые звезды Николая Челнокова

Девятого мая 1906 года родился военный летчик, дважды Герой Советского Союза Николай Челноков.

Его родители еще до рождения сына приехали в Иркутск из Северной Пальмиры вместе с группой специалистов и рабочих в самый разгар строительства и освоения Транссибирской магистрали. Потом они, конечно, вернулись в Ленинград. Но именно здесь, в Иркутске, где многие парни мечтали о зарождавшейся в то время авиации, у Николая тоже вызревала подобная мысль. Здесь он увидел гидросамолеты. Уже в Ленинграде в 1928 году ему повезло: он прошел медицинскую комиссию и был зачислен курсантом военной теоретической школы летчиков. Мечта становилась явью. Удивительная работоспособность и выносливость помогли ему в 1930 году закончить Борисоглебскую военную авиационную школу летчиков, а в 1931-м – Севастопольскую военную авиационную школу морских летчиков.

С первых дней войны капитан Челноков, командир эскадрильи 57-го штурмового авиационного полка (ВВС Краснознаменного Балтийского флота), оказался на страже Ленинграда. Днем и ночью, в туман и непогоду в ленинградском небе, над водами Финского залива и Балтийского моря отважно летал Николай Челноков, нанося сокрушительные удары по неприятельским портам, железнодорожным станциям, вражеским войскам на дорогах, ведущих к Ленинграду. Говорят, что у добрых вестей легкие крылья. Так и весть о боевых делах бесстрашного воздушного рыцаря вскоре широкой волной разнеслась по Северо-Западному фронту, защищавшему подступы к городу.

Перейдя с бомбардировщика на штурмовик, Николай Васильевич первым стал применять штурмовые удары по морским транспортам противника. Поначалу “Илы” считались машиной, предназначенной для штурмовки наземных целей. Немало штурмовок провел Челноков по вражеским колоннам. Впервые он испытал превосходные боевые качества новой машины под Кременчугом, на правом берегу Днепра. Потом на подступах к Ленинграду. Быстро овладел тактикой штурмовых ударов. Теперь отважный летчик хотел применить новую машину для штурмовых ударов по морским целям. И вскоре на практике доказал, каким грозным оружием являются “Илы” на морском театре военных действий.

К осени второго года блокады Николай Челноков стал Героем Советского Союза. Лично совершил 58 боевых вылетов. Когда Челнокову присвоили это звание и назначили командиром гвардейского штурмового полка, он стал еще более требовательным к себе. К выполнению каждого боевого задания подходил творчески. Этого неустанно требовал и от своих подчиненных. “Напал на цель – добей до конца, – не раз говорил он молодым летчикам. – Мало поразить – надо уничтожить врага. Не шаблон, а четко разработанная схема каждого удара обеспечивает победу”. Этому золотому правилу Челноков следовал всюду, где бы ни приходилось ему воевать.

Летом сорок третьего года Николай Васильевич получил новое назначение: он бесстрашно сражался за Керчь, Феодосию и Севастополь. Здесь, в небе Черноморья, с особой силой проявилось неутомимое новаторство Челнокова-штурмовика. Это он нашел и впервые применил тактические приемы бомбоштурмовых ударов по морским транспортам противника. Так зародилось прицельное бомбометание с малых высот. Этот прием нашел убежденных сторонников среди морских летчиков и, по существу, решил исход борьбы с феодосийской группировкой фашистских кораблей. Штурмовые удары заставили фашистское командование отказаться от дневных операций на коммуникациях Новороссийск – Анапа – Керчь.

После освобождения Крыма Николай Челноков снова на Балтике. Теперь – командиром Краснознаменного Ропшинского авиационного соединения. Новое положение ко многому обязывало, но зато и в значительной мере расширяло круг боевой деятельности. Челноков оставался верным своему правилу: действовать не по шаблону, а по строго разработанному плану каждого боевого задания.

Вскоре по прибытии на Балтику был получен боевой приказ: уничтожить отряд кораблей, прикрывавший левый фланг вражеских войск, упиравшихся в Нарвский залив. Отряд фашистских суден нес дозорную службу в заливе. Не раз советские летчики обрушивали свои удары на этот отряд, но он, как заколдованный, оставался невредимым. Хорошо организованная зенитная оборона врага не давала самолетам возможности нанести прицельные удары. Челноков возглавил группу. Умело маневрируя, штурмовики неожиданным ударом со стороны солнца парализовали зенитную оборону противника и в несколько заходов почти полностью разгромили отряд сторожевиков. Фланг войск противника со стороны залива был оголен.

В должности командира 8-го гвардейского штурмового авиационного полка (ВВС Краснознаменного Балтийского флота) к июлю 1944 года Николай Челноков совершил еще 219 боевых вылетов. За умелое командование и проявленный в боях героизм подполковник Челноков был удостоен второй медали “Золотая Звезда”.

И снова бои, но теперь – поддерживающие грозное наступление Советской армии, прокладывающие путь к окончательной победе над врагом. Нарвский залив, остров Эзель, Кенигсберг, Пиллау, Данциг – всюду, где в небе проносились машины, ведомые Челноковым, враг ощущал карающую руку воинов-освободителей.

Підготувала Вероніка Дернова.

ВІЗЬМІТЬ ДО УВАГИ

Як пережити зміну погоди

Після спеки, яка мучила нас практично весь червень, відбувся обвал температури до 15-20 градусів, що призвело до аншлагів в лікарнях. Наш організм прагне протистояти перепадам тиску – перебудуватися. І ця адаптація полягає в тому, що судини починають міняти свій діаметр (стискатися або розширюватися). І якщо одні люди без особливих втрат і нездужання переносять невеликі зміни температури, то для інших це може стати суцільною катастрофою.

Під прицілом у погоди – сердечники, люди з порушенням кровообігу, гіпертоніки і гіпотоніки, а також діти і літні люди. В першу чергу на зміну атмосферного тиску реагують судини головного мозку, які, у свою чергу, відповідають за роботу решти органів. З`являються неприємні симптоми – головний біль, запаморочення і загальна слабкість. Надниркові залози у великих кількостях викидають в кров адреналін – гормон стресу, тому підвищується дратівливість, знижується працездатність, погіршується увага, підвищується серцебиття, з`являються озноб і проблеми з травленням. Лікарі називають цей стан метеоневрозом.

Якщо потурбуватися про свій організм і підтримати його в такі дні, нічого страшного не відбудеться. Але при недбалому до себе ставленні можна потрапити до лікарні з серйозними проблемами з серцем, гіпертонією і навіть інсультами. Всім, хто погано переносить перепади артеріального тиску, УНІАН надає декілька порад.

10 способів протистояти перепадам

1. Якщо ви знаєте свою реакцію на низький атмосферний тиск, перепади температури і магнітні бурі, то краще наперед прийміть препарати, які стабілізують самопочуття.

2. Якщо ви страждаєте на будь-які хронічні захворювання, обов`язково приймайте в дні активної зміни погоди ліки, які запобігають загостренню.

3. Уникайте навантажень як фізичних, так і емоційних, які перенавантажуватимуть і судини, і нервову систему.

4. Відмовтеся від рясних прийомів їжі, особливо жирної: переповнений шлунок призводить до порушення ритму серця і стрибків тиску. Їжте невеликими порціями по 4-5 разів на день.

5. Віддавайте перевагу продуктам, багатим на вітаміни А, С і Р, які позитивно впливають на функції нервової системи і кровоносних судин. Це чорна смородина, лимони, плоди шипшини, щавель, обліпиха, морква, яловича печінка, вершкове масло, яйця, ікра.

6. Замініть каву і міцний чай (ці напої збуджують нервову систему) трав`яним чаєм і адаптогенами: відваром шипшини, настоянками женьшеню, елеутерококу, плодів лимоннику.

7. Повністю відмовтеся від алкоголю, який не розслаблює, а активізує центральну нервову систему.

8. Попросіть зробити вам легкий масаж комірної зони: він зніме неприємні відчуття в голові (тяжкість, запаморочення, сонливість).

9. Якщо ви відчули різке нездужання (наприклад, підвищився тиск або почастішала частота серцевих скорочень), відкладіть роботу або домашні справи, випийте заспокійливі ліки або 50 крапель корвалолу і приляжте на годину відпочити в темному, провітреному приміщенні.

10. Висипайтесь. Безсоння підвищує метеочутливість втричі! Тому, якщо вам не вдалося виспатися вночі, обов`язково подрімайте вдень. Щоб легко заснути, прийміть перед сном теплу ванну з травами або сумішшю ароматичних олій (розмарин, лаванда, лимон). Також можна випити на ніч суміш з 20 крапель настоянки пустирнику, 20 крапель глоду і 20 крапель валеріани, яка м`яко заспокоїть і допоможе заснути.

Коли викликати лікаря

- Якщо ваш тиск перевищує 140 на 90 мм рт.ст.
- Якщо частота серцевих скорочень вище 120 уд./хв.
- Якщо ви відчуваєте дуже сильний головний біль
- Якщо ви непритомнієте
- Якщо в очах двоїться або німіють будь-які частини тіла
- Якщо ви відчуваєте сильний біль в грудній клітці.

Ці симптоми є можливими передвісниками інфаркту або інсультів.

ОФІЦІЙНО

Українці стали менше палити

Як повідомляє прес-служба Міністерства охорони здоров'я України, Всесвітня організація охорони здоров'я оприлюднила Третій звіт щодо глобальної тютюнової епідемії. Серед іншого, там наведені порівняльні дані щодо поширеності тютюнокуріння в різних країнах світу станом на 2009 рік. В попередньому звіті ВООЗ були наведені дані станом на 2006 рік. За цей період позиція України суттєво змінилася. За стандартизованим показником поширеності куріння серед дорослих у 2006 році (45%) Україна займала четверте місце в світі, поступаючись лише Греції, Науру та Росії. У 2009 році цей показник зменшився до 32%, і тепер Україна ділить 24-29 місце разом з Непалом, Іспанією, Сербією, Тунісом та Соломоновими островами (з 147 країн, щодо яких є дані). Найвищі показники поширеності куріння у 2009 році (40% або більше) мали такі країни, як Греція (52%), Австрія (46%), Росія (42%), Албанія та Боснія і Герцеговина, а також маленькі тихоокеанські країни Кірібаті, Науру, Самоа та Папуа-Нова Гвінея. За стандартизованими показниками поширеності куріння серед чоловіків у 2006 році (65%) Україна поступалася лише Росії, а у 2009 році цей показник зменшився до 50%. І тепер Україна ділить 14-17 місця разом з Латвією, Литвою та Малайзією. А в деяких країнах все ще курить більше половини чоловіків, наприклад в Росії (59%), Грузії (57%), Китаї (51%).

Звіт ВООЗ ще раз засвідчує, що збільшення рівня тютюнових акцизів, інформаційні та інші заходи контролю над тютюном, які проводилися в Україні останніми роками, заборона паління в поїздах та інших громадських місцях були ефективними для зменшення поширеності куріння. Повна заборона реклами тютюну, забезпечення виконання законодавства щодо захисту людей від тютюнового диму, подальше підвищення тютюнових акцизів, організація системи допомоги у припиненні куріння здатні і надалі зменшувати його поширеність.

У Звітах ВООЗ наводяться дані щодо загальної поширеності куріння, тобто враховуються і ті курці, які курять не кожного дня. Для забезпечення порівняння країн, які мають різну вікову та гендерну структуру населення, проведена стандартизація даних. В Звіті також наведені оригінальні (не стандартизовані) показники загальної поширеності куріння, які для України у 2009 році становили 50% для чоловіків, 11% для жінок та 29% для всього населення старше 15 років.

ВАРТО ЗНАТИ

Увага! Підробка!

Нещодавно Державна служба України з лікарських засобів виявила та заборонила обіг фальсифікованої серії лікарського засобу Мезим Форте. Вказана фальсифікована серія, як зазначає прес-служба МОЗ України, відрізняється від оригінальної за такими показниками:

- таблетки мають неоднорідне забарвлення від темно-рожевого до фіолетового кольору з білими вкрапленнями;

- діаметр дещо більший за нормальний – 9,3 мм замість 9,1 мм;

- висота таблетки нижча за нормальну – 3,7 мм замість 3,8 мм;

- маркування серії, дати виготовлення та терміни придатності нечітке;

- шрифт всіх написів на упаковці більш тонкий;

- на упаковку нанесений номер реєстраційного посвідчення, який не співпадає із даними сертифіката якості виробника;

- фольга блістера сірого кольору, блискуча, а на оригінальному препараті – матова;

- папір, на якому надрукований листок-вкладиш товщий за той, який вкладено в оригінальну упаковку.

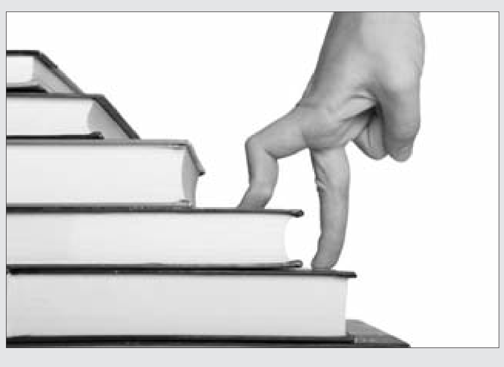
Вказану серію препарату буде вилучено з обігу та знищено.

У 2011 році це перший випадок виявлення фальсифікованого лікарського засобу Мезим Форте. В минулому, 2010 році вказаний препарат був одним із лідерів за кількістю фальсифікацій (6 серій за 2010 рік).

ЦЕ ЦІКАВО

Чи варто прагнути нагору?

"Успішно просуваєтеся по службових сходах? Чекайте проблем із психікою", – упевнено говорять британські вчені з університету Йорика. Підставою для такої впевненості стали результати дослідження, у якому взяли участь близько однієї тисячі чоловік, що піднялися за останні 5 років різко угору кар'єрними сходами. Дослідники з'ясували, що психічне здоров'я тих, хто посів більш високі посади, стало значно гіршим. Окрім того, через завантаженість "щасливчики" стали рідше бувати в лікарів.

Дослідницький тандем Ендрю Освальд – Кріс Бойс обробили значний обсяг інформації. Так, наприклад, за 14 років (1991 р. – 2005 р.) вони провели не менше тисячі тестувань, що не показали ніяких ознак поліпшення самопочуття співробітників після заохочення. Ці дані спростовують поширена думка про те, що підвищення по службі позитивно позначається не тільки на фізичному, але й психологічному здоров'ї.

За словами Кріса Бойса, кар'єрний ріст не завжди сприятливий для людини. За даними дослідження, через підвищення по службі психіка співробітників, що займають керівні пости, піддається підвищеним навантаженням.

Висновок британських учених підтверджують їхні фінські колеги. За їх даними, тривале знаходження на роботі збільшує ризик нервових розладів (навіть таких серйозних, як слабоумство). Фіни зробили висновок, що розумові здатності співробітників, що працюють менше п'ятдесяти п'яти годин у тиждень, вищі ніж у тих, хто змушений працювати більше.

ЗА ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ

Пивний живіт загрожує інфарктом

Любителям частого споживання пива і щоденного переїдання варто задуматися над результатами дослідження австралійських вчених, які до переліку неприємностей, що викликаються наявністю жирових відкладень в ділянці талії, додали нові рядки. Дослідники з університету австралійського міста Мельбурн вважають, що занадто велика окружність талії, або, простіше кажучи, наявність значної кількості жиру в цій ділянці, є фактором ризику розвитку не тільки цукрового діабету, інфарктів міокарда та ішемічних інсультів.

Пивний живіт викликає ще й таку важку, що призводить до сліпоти, недугу, як вікова макулярна дегенерація (ВМД). Причому сліпота загрожує тільки чоловікам: товстий живіт у представниць прекрасної статі не є фактором такого ризику.

Протягом декількох років автори наукової роботи відстежували зміни довжини окружності талії в 21 000 жителів країни обох статей у віці від 40 до 69 років і намагалися виявити зв'язок між наявністю живота і виникненням вікової макулярної дегенерації.

Було встановлено, що навіть незначна зміна в бік збільшення показника співвідношення об'єму

талії і стегон є фактором ризику розвитку ВМД – важкого вікового ураження сітківки ока.

Сторінку підготувала Оксана Уретій.

АРМІЙСЬКИЙ СПОРТ

Збірна ЗСУ відбула на V Всесвітні ігри серед військовослужбовців

Відповідно до заходів Міжнародної ради військового спорту (СІЗМ) у період з 16 по 24 липня у місті Ріо-де-Жанейро (Бразилія) відбудуться V Всесвітні ігри серед військовослужбовців, повідомляє Департамент преси і зв'язків із ЗМІ Міноборони.

13 липня на базі спортивного комплексу Центрального спортивного клубу ЗС України відбувся урочистий збір, присвячений від'їзду збірної Збройних Сил України до Бразилії.

Очолив українську делегацію начальник Управління спорту Міністерства оборони України майстер спорту міжнародного класу, заслужений працівник фізичної культури і спорту України, кандидат педагогічних наук Олександр Величко.

Довідка. Збройні Сили України з 1993 року є повноправним членом Міжнародної ради військового спорту (СІЗМ), до складу якої входить 133 країни світу. Девіз СІЗМу – "Дружба через спорт".

За статутом СІЗМ щороку проводиться Генеральна асамблея, континентальні наради, військові чемпіонати світу та Європи з багатьох видів спорту, а також один раз на чотири роки – Всесвітні літні ігри серед військовослужбовців. За членством країн, кількістю учасників змагань та їх престижністю Міжнародна рада військового спорту посідає третє місце у світі після Міжнародного олімпійського комітету та Всесвітньої Універсіади.

Спортсмени Збройних Сил України у минулі роки брали участь у I Всесвітніх літніх іграх серед військовослужбовців у 1995 році в Римі (Італія) чисельністю делегації 225 осіб, у II Всесвітніх літніх іграх серед військовослужбовців у 1999 році у Загребі (Хорватія) чисельністю 197 осіб, у III Всесвітніх літніх іграх у 2003 році у Катанії (Італія) чисельністю 68 осіб та у IV Всесвітніх літніх іграх у 2007 році у місті Хайдарабад (Індія) чисельністю 77 осіб. За результатами останніх змагань у загальнокомандному заліку Збройні Сили України посіли п'яте місце.

За програмою V Всесвітніх літніх ігор серед військовослужбовців заплановано проведення змагань з 20 видів спорту. Спортсмени Збройних Сил України візьмуть участь у змаганнях з кульової стрільби, сучасного п'ятиборства, плавання, легкої атлетики, вітрильного спорту, фехтування та боксу. Чисельність делегації – 70 осіб (спортсменів: 15 заслужених майстрів спорту, 25 майстрів спорту міжнародного класу та 9 майстрів спорту). До складу команд увійшли провідні армійські спортсмени: олімпійські чемпіони майор Є.Браславець, капітан О.Петрів, призери Олімпійських ігор старші лейтенанти А.Калініна, В.Третяк, В.Стьопіна, капітан Г.Леончук, 22 чемпіони та призери чемпіонатів світу та Європи, переможці багатьох міжнародних змагань.

БОКС

Кличко обрав наступного суперника за допомогою логіки

Чемпіон світу з боксу в суперважкій вазі за версіями WBA/WBO/IBF/IBO Володимир Кличко заявив, що для нього було б "логічно" провести наступний бій з британцем Дереком Чісорою.

– У мене є багато варіантів, але Чісора був би логічним вибором. Я повинен був зустрітися з ним раніше, тому домовитися про проведення поєдинку буде легко, – заявив Володимир.

Молодший з братів Кличків повинен був раніше двічі битися з Чісорою (у грудні та квітні). Проте за три дні до першого бою українець надірвав м'яз живота, і поєдинок скасували. На бій 30 квітня Володимир також вирішив не виходити, бо нібито не відновився після травми. Ходили чутки, що українець відмовився від зустрічі з Чісорою заради бою проти Девіда Хея.

Дерек Чісора відомий своїм кримінальним минулим. При цьому британець був засуджений до 3-х місяців ув'язнення за побиття своєї дівчини.

Чісора 23 липня зустрінеться на рингу зі своїм співвітчизником Тайсоном Ф'юрі. Раніше Кличко казав, що у переможця цього поєдинку є шанси на чемпіонський бій.

Віталій Кличко готовий до бою проти Хея

Чемпіон світу WBC з боксу в суперважкій вазі Віталій Кличко заявив, що хотів би зустрітися на рингу з британцем Девідом Хеєм.

– Я був найщасливішою людиною в світі, коли мій брат побив Хея, але я залишився незадоволений тим, що Володимир не зміг укласти його на поміст рингу, – повідомив Кличко-старший в інтерв'ю BBC. – Цього не сталося, тому що складно потрапити в людину, яка весь час тікає від вас. Якщо в майбутньому мені випаде нагода нокаутувати Хея, я нею скористаюся".

Однак Віталій додав, що він і його брат вже не настільки мотивовані зустрітися з Хеєм, як це було раніше, тому що у британця більше немає чемпіонських поясів.

Після поразки від Володимира Хей заявляв про своє бажання провести матч-реванш. "Я не дуже вірю в те, що Хей дійсно хоче знову битися з моїм братом, адже результат бою все одно не зміниться. Він говорить про те, що ми можемо добре заробити, але гроші це не головне в спорті", – повідомив Віталій Кличко.

Віталій вважає, що Девід Хей отримав свої 15 хвилин слави за останні два роки на іменах братів Кличків. "Він говорив про свій вихід на пенсію в жовтні. Гадаю, його мрія здійсниться. Він може піти зі спорту до Голлівуду, як і мріяв", – підсумував Кличко.

ПЛАВАННЯ

Українські паралімпійці найкращі

Українська паралімпійська команда зі значним відривом виборола перше загальнокомандне місце на чемпіонаті Європи з плавання, що з 2 по 10 липня проходив у Берліні. Наші спортсмени завоювали 105 нагород, серед яких 41 золота медаль, 37 срібних та 27 бронзових.

Окрім того, українці встановили 16 рекордів: 9 світових та 7 європейських. 45 спортсменів з України виявилися найкращими серед 433 атлетів із 36 країн-учасниць чемпіонату. У складі української команди – 29 спортсменів з ураженнями опорно-рухового апарату та 16 – з вадами зору з 14 регіонів України.

Варто зазначити, що загалом в індивідуальних видах програми було завойовано 99 медалей, серед яких 37 золотих, 35 срібних та 27 бронзових нагород, а також встановлено 14 рекордів (7 рекордів світу та 7 рекордів Європи). 15 спортсменів команди в індивідуальній програмі стали золотими медалістами.

В естафетах завойовано шість нагород, серед яких чотири золоті та дві срібні, а також встановлено два світові рекорди. Цікаво, що Великобританія, яка посіла друге загальнокомандне місце, відстала від України на 22 медалі, а Іспанія, що стала третьою, – на 48.

Найбільше медалей для України виграли наступні спортсмени:

– 17-річний Євгеній Богодайко (ураження опорно-рухового апарату) – 6 медалей, з яких п'ять золотих і одна срібна. Три рекорди – один світовий і два європейських.

– 26-річний Дмитро Виноградець (ураження опорно-рухового апарату) – 5 золотих медалей.

– 26-річний Максим Веракса (вади зору) – 5 медалей, з яких чотири золотих і одна срібна.

– 21-річна О льга Свідерська (ураження опорно-рухового апарату) – 4 медалі, з яких три золотих і одна срібна. Три рекорди – один світовий і два європейських.

– 24-річний Віктор Смирнов (вади зору – тотально незрячий) – 7 медалей, з яких дві золотих, три срібних та дві бронзових. Один рекорд Європи.

– 26-річна Ірина Балашова (вади зору) – 5 медалей, з яких дві золотих та три срібних.

– 30-річна Наталія Прологаєва (ураження опорно-рухового апарату) – 5 медалей, з яких дві золотих, дві срібних і одна бронзова. Один світовий рекорд.

– 23-річний Олексій Федина (вади зору) – 5 медалей, з яких дві золотих, одна срібна і дві бронзових. Один світовий рекорд.

– 31-річна Ірина Соцька (ураження опорно-рухового апарату) – 4 медалі, з яких дві золотих, одна срібна і одна бронзова. Один світовий рекорд.

ОБЛИЧЧЯ КРАЇНИ

Марія Рємєнь – спортсмен України у червні

Експертна комісія Національного олімпійського комітету України назвала ім'я найкращого спортсмена країни за підсумками червня 2011 року. Цього звання удостоїлася представниця команди майстрів з легкої атлетики Центрального спортивного клубу Збройних Сил України Марія Рємєнь, пише mil.gov.ua.

До речі, найкращим тренером місяця став особистий тренер Марії – Костянтин Рурак.

Марія стала володаркою двох золотих нагород командного чемпіонату Європи з легкої атлетики, який проходив у Стокгольмі – була найкращою на дистанції 200 метрів, а також піднялася на найвищу сходинку п'єдесталу пошани у складі естафетної четвірки 4х100 метрів.

До уваги любителів великого тенісу!

МІЖНАРОДНИЙ ТЕНІСНИЙ ТУРНІР ПОВІТРЯНИХ СИЛ ВІННИЦЯ 2011

Командування Повітряних Сил Збройних Сил України за підтримки командувача виду генерал-лейтенанта Сергія Онищенка у період 01-04 вересня 2011 року проводить перший Міжнародний тенісний турнір Повітряних Сил на Кубок командувача, присвячений Дню незалежності України.

Участь у турнірі візьмуть чоловіки та жінки, які представляють Повітряні Сили Збройних Сил України та країн-сусідів і їх Військові представництва, що акредитовані в Україні, а саме: Республіка Білорусь, Російська Федерація, Республіка Польща, Республіка Туреччина, Словацька Республіка, Республіка Молдова, Румунія, Угорська Республіка.

Склад учасників від кожної країни – шість військовослужбовців і працівників, які мають чи мали відношення до Повітряних Сил та бажають брати участь у турнірі для визначення переможця та призерів у командному та особистому заліках, решта учасників від кожної країни, які не увійшли до своїх команд, беруть участь в турнірі та виборюють першість в особистому заліку.

Остаточний порядок (регламент) проведення турніру та розподіл учасників турніру по сітці для участі в змаганнях будуть прийняті та доведені на організаційній нараді – 31.08.11 (з урахуванням заявленої загальної кількості учасників турніру). За детальною інформацією про порядок реєстрації учасників та умов проведення турніру можна звертатись до:

– відділу міжнародного військового співробітництва Командування Повітряних Сил Збройних Сил України – Майданюк Петро Филимонович, головний координатор-керівник турніру, контактні телефони: (0432) 59-60-42, факс: 26-32-73, моб. тел.: (+380 67) 430-86-01, e-mail: vmvs-ps@ps.mil.gov.ua;

– групи фізичної підготовки і спорту управління бойової підготовки Командування ПС Збройних Сил України – Сурін Олександр Миколайович, головний суддя турніру, контактні телефони: (0432) 26-81-06, моб. тел.: (+380 67) 215-18-45, (+380 050) 634-32-36.

Чекаємо на Вас!

З повагою Адміністрація тенісного турніру.

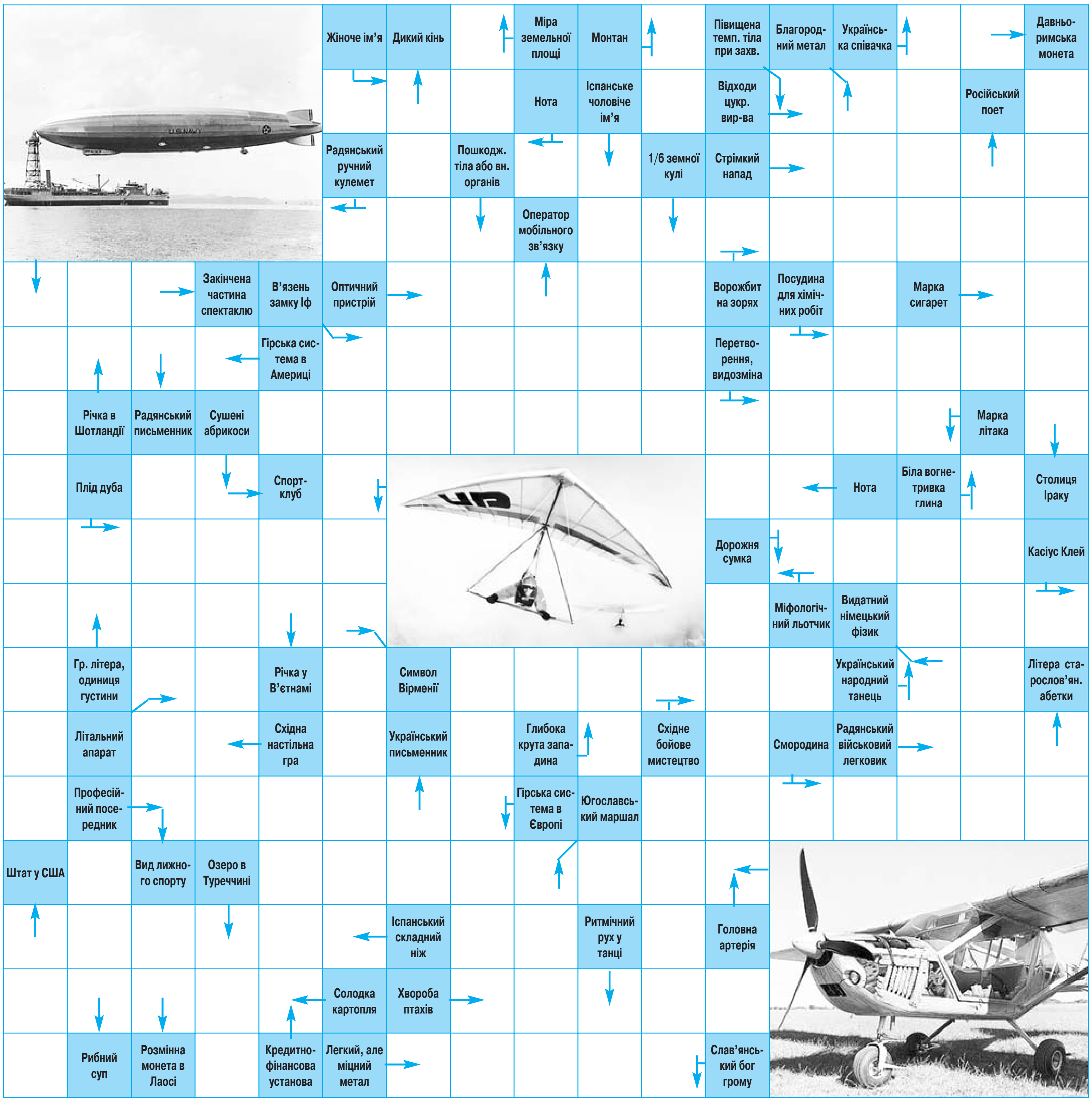
Сторінку підготував Андрій Агєєв.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
ВІДДРУКОВАНО У ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів.
Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов'язкове.
Інформаційна підтримка: "Військо України", "Авиация и время".

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 105
тел: 8-067-587-02-96, 8-0432-59-62-26,
факс: 8-0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Верстка та дизайн: С. Клименко, Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Черговий по номеру: О. Олехнович.
Перший редактор Сергій Свенцицький.
Наклад – 1050 прим. Зам. № 112225
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР М. ПОПЛАВСЬКИЙ

СУДОКУ

7			3			5		4
				4	8	3		
	9						8	
3			2			8	4	
	2	9			7			1
	5						6	
		7	5	2				
8		1			6			5

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД В № 27

АВТОДРОМ

Розсекретили оновлений кросовер Renault Koleos

Видання AutoWeek опублікувало офіційні фотографії оновленого кросовера Renault Koleos. Європейський дебют новинки відбудеться у вересні на мотор-шоу у Франкфурті.

Кросовер, що представлений на знімках у новому жовтогарячому кольорі за назвою Kalahari Orange, одержав інший дизайн передньої частини кузова: змінилися фари головного світла, решітка радіатора. Зазнав змін і бампер. Крім того, з'явилися інші корпуси дзеркал заднього виду з інтегрованими світлодіодними повторювачами поворотів (вони, до речі, мають поліпшену з погляду аеродинаміки форму, що перешкоджає забрудненню), розширена колірна гама, а також лінійка колісних дисків нового дизайну.

У салоні з'явилася інша панель приладів, змінилося підсвічування приладів і матеріали оздоблення самої торпедо. Для європейського ринку гама двигунів рестайлінгового Renault Koleos залишиться незмінною. Як і попередник, автомобіль буде пропонуватися з 2,5-літровим бензиновим мотором потужністю 170 кінських сил, а також із дволітровим дизелем, доступним у двох варіантах потужності (150 і 173 кінські сили). Кросовер, як і раніше, буде випускатися в Південній Кореї на заводі компанії Renault Samsung Motors.

Підготував Сергій Клименко. "Крила України".

У СВІТІ ЦІКАВОГО

Новий переклад Біблії

Вийшов у світ новий – четвертий (за всю історію) повний переклад Біблії українською мовою. Текст Святого Письма було перекладено з грецької мови. Старий Завіт ґрунтується на текстах Олександрійського Кодексу (т.з. Септуагінта). Новий Завіт перекладали за загальновизнаним в християнському світі текстом, підготовленим науковцями Міжнародного Біблійного Товариства (МБТ).

До цього часу всього було зроблено тільки три повні переклади Біблії українською мовою. Перший переклад був здійснений Пантелеймоном Кулішем, але виданий вже після його смерті – у 1903 році у Відні. Деякі книги з цього видання (які не були перекладені П. Кулішем) були доопрацьовані Іваном Нечуй-Левицьким та Іваном Пулюєм. Другий переклад Біблії було зроблено професором Іваном Огієнком (пізн. Митрополит УПЦ Іларіон) у 1930-х роках. Третій переклад було видано 1963 року в Римі за редакції священика-монаха василіянського чину о. Івана Хоменка.

Слід відзначити, що всі три повні переклади Старого Заповіту були зроблені з давньоєврейського оригіналу, але мали різний канон книг (та їх кількість). У виданнях П. Куліша та І. Огієнка, що були зроблені за сприяння Біблійного Товариства, відсутні друґоканонічні книги. А Біблія о. І. Хоменка має книги, які приймаються в Римо-Католицькій Церкві (Vulgata). Список книг Нового Завіту в усіх виданнях однаковий.

Проте старослов'янська та українська традиція мала інший канон (кількість) книг. Ще з часів початку християнства в Україні-Руси у нас почались поширюватись грецькі тексти Старого Завіту, які поступово були перекладені на давньоукраїнську та церковнослов'янську мову. Саме в Україні 1581 року вийшов перший повний текст Святого Письма – Острозька Біблія, який ліг в основу слов'янського канону.

Четвертий повний переклад Святого Письма українською мовою з давньогрецької (Септуагінти) зробив архімандрит Рафаїл Турконяк (УГКЦ). Він розповів порталу "Релігія в Україні", що розпочав свою роботу на прохання й з благословення Йосипа Сліпого. "Він сказав: ти знаєш мови, ти і роби, – згадує архімандрит Рафаїл. – Хоча я пояснював, що я не є біблеїст, та нічого не допомогло. Так розпочалася моя праця над Святим Письмом. То була, я вважаю, воля Божа. Українська мова останні 50 років втратила всю релігійну термінологію, так що довелося частину відтворювати і багато творити нової. Треба було зробити так, щоб воно звучало по-українськи та було зрозумілим кожному. Я особисто читаю Біблію в оригіналі і всім кажу – вивчіть грецьку та єврейську мову, бо оригінал ніякий переклад не заступить".

Отже, після перегляду кандидатур можливих перекладачів, Центральне правління УБТ затвердило перекладачем священика, доктора богослов'я, професора Рафаїла Турконяка. У червні 1995 року ним було повністю завершено дослівний переклад Нового Завіту, а в липні 1997 року — Старого Завіту. Однак попереду була ще велечезна робота з перевірки, редагування та удосконалення тексту нового перекладу Біблії. З 1994 до 2003 року перекладацький напрямок діяльності УБТ очолював другий віце-президент УБТ, доктор філософії і богослов'я, професор Дмитро Степовик, який за дорученням Центрального правління і тодішнього президента УБТ Миколи Мельника залучив до перевірки і редагування нового перекладу знавця давніх класичних мов, зокрема давньогрецької, доктора філологічних наук, професора Лесю Звонську-Денисюк, а також фахівців з Національної академії наук та університетів України.

Загалом, до успішного здійснення цього перекладу долучилися всі християнські церкви України. Члени Центрального правління УБТ брали участь у кожному етапі підготовки й редагування перекладу.